



LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU
Yhdessä enemmän

”Partio antaa itsellekin paljon”

Uusien aikuisjäsenten sitouttaminen partion toimintaan

Kallioinen, Hanna

2017 Laurea





LAUREA
AMMATTIKORKEAKOULU
Yhdessä enemmän

Laurea-ammattikorkeakoulu

'Partio antaa itsellekin paljon'
Uusien aikuisjäsenten sitouttaminen partion toimintaan

Kallioinen; Hanna
Liiketalouden koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Marraskuu, 2017

Hanna Kallioinen

**'Partio antaa itsellekin paljon'
Uusien aikuisjäsenten sitouttaminen partion toimintaan**

Vuosi 2017 Sivumäärä 75

Uudenmaan Partiopiiri ry on Uudenmaan alueella toimivien partion paikallisjärjestöjen eli lippukuntien kattojärjestö, jonka yhtenä tehtävänä on tukea lippukuntia jäsenhankintaa. Opin-
näytetyön tarkoituksena oli kehittää partion jäsenhankintaa Uudenmaan alueen lippukunnissa ja keskittyä ennen kaikkea uusien aikuisjäsenten mukaan saamiseen ja sitouttamiseen.

Partion toiminta-ajatus on, että se on nuorisojärjestö, jossa lapset sekä nuoret itse suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa. Toiminnan mahdollistamiseksi; nuorten tueksi, neuvojiksi ja avustajiksi, tarvitaan kuitenkin aikuisia toimijoita. Näiden aikuisten toiminta voidaan rinnastaa vapaaehtoistyöhön. Uusien aikuisten sitoutumista partioon voidaan siten verrata vapaaehtoistyön sitoutumisen yleisiin motiiveihin.

Opinnäytetyön tietoperusta koostuu partion toiminta-ajatuksesta, vapaaehtoistyön motivaatioista sekä havainnoinnista ja kyselystä tutkimusmenetelminä. Lisäksi partion jäsenhankinnan kehittämismetodiksi esitellään tarinallistaminen.

Osallistuin Uudenmaan Partiopiirin piirileirille heinäkuussa 2017 uutena aikuisjäsenenä saadakseni havainnoimalla tietoa partion toimintatavoista sekä uuden jäsenen mukaan pääsemisestä. Lisäksi opinnäytetyössä tehtiin sähköinen kyselytutkimus uusille aikuisjäsenille heidän kokemuksistaan partioon mukaan tulemisesta.

Kyselyn mukaan partion vapaaehtoistyön motivaationa on usein omien lasten harrastaminen. Aikuinen ei lähde mukaan partioon useinkaan omista tarpeistaan. Partion aikuisjäsenyyden markkinoiminen siten, että se tuo esiin partion kokemuksellisuuden voisi siirtää motivaatiota aikuisen omiin tarpeisiin. Näin ollen sitoutuminen voisi olla myös syvempää sekä pidempi aikaisempaa.

Partion jäsenhankinnan markkinoinnissa ja toimissa, jolla uudet aikuiset sitoutetaan mukaan toimintaan, voitaisiin käyttää tarinallistamista. Tarinallistaminen on metodi, jossa tuodaan yhdistyksen arvot näkyviksi fiktiivisen tarinan keinoin.

Tarinallistamista testattiin opinnäytetyössä koeryhmällä ja koeryhmä piti sitä toimivana tapana kertoa partion toiminasta ja arvoista. Koeryhmä piti myös tarinan kirjoittamista hyvänä tapana herätellä partiolaisia miettimään, mistä toiminnassa on kyse sekä miten siitä tulisi kertoa ulkopuolisille.

Hanna Kallioinen

'Scouting gives me more than expected', Commit new adult volunteers to scouting organization

Year	2017	Pages	75
------	------	-------	----

Guides and Scouts of Uusimaa is a supporting organization for local scout groups in the Uusimaa area. One of the main responsibilities of the organization is to help local groups recruiting new members and volunteers. The object of this thesis was to research how the organisation could improve recruiting and how to make current members to commit volunteering better.

According to scouting ideals, children and young people design and create scouting actions and lead the organization by themselves. Still young people need adults to support, help and advise them in those missions. These adults can be seen as volunteers in no-profit organization. Therefore, it can be assumed that the same motivations drive adult scouts as volunteers in any other organizations.

The theory of this thesis includes theory of Scouting movement, motivation theories of volunteering and research methods observation and survey. Additionally, there is a theory of storytelling in research result chapter.

I participated in Scout camp of Guides and Scouts of Uusimaa in July 2017. The camp called 'Säihke' and I was there as a new volunteer. My objective was to observe how the scouting organization works and what it is like to join Scout organization as an adult without any previous scouting experience.

I also use a survey to research experiences of new adult volunteers of Scouting organization. According to the survey the most usual motivation for volunteer in Scouting groups is to enable the scouting hobby for their own children. Commitment could be stronger if the adults start scouting order to satisfy their own needs, not their children needs.

I have suggested to Guides and Scouts of Uusimaa that they could use storytelling method when marketing and servicing new adult volunteers. By storytelling they can highlight those memorable experiences, that volunteers could achieve by working in Scout organization.

The storytelling method was tested during the thesis process. The results of the test were that the storytelling method is suitable for marketing volunteering in Scout organization and writing a story about scouting also makes expert scouts to think more deeply how they should tell about scouting to potential new scout members and volunteers.

Keywords: Scouting, Volunteering, commitment, storytelling

Sisällys

1	Johdanto.....	6
2	Partio	7
2.1	Partion historia	7
2.2	Partion arvot, tavoitteet ja toiminta.....	8
2.3	Partio Suomessa ja Uudenmaan partiopiiri.....	9
2.4	Aikuisen rooli partiotoiminnassa	10
2.5	Uudenmaan Partiopiirin jäsenhankinta	10
2.6	Vapaaehtoistyöntekijöiden sitouttaminen.....	11
2.7	Partiolaisten vapaaehtoisten sitouttaminen	16
3	Havainnointitutkimus.....	17
4	Kyselytutkimus	19
5	Havainnointi- ja kyselytutkimuksen toteutus.....	21
5.1	Havainnointi uuden aikuisjäsenen roolista partioleirillä	21
5.2	Kyselytutkimuksen toteutus	24
5.2.1	Kysymyslomake	25
5.2.2	Tutkimustulokset	26
6	Tarinallistämistyöpaja.....	38
6.1	Tarinallistaminen	38
6.2	Tarinallistamisen testaaminen työpajassa.....	43
6.3	Työpajan toteutus ja tulokset.....	44
7	Kehitysehdotukset	48
8	Arviointi	50
	Lähteet	52
	Kuviot	54
	Liitteet	55

1 Johdanto

Partio on suosittu harrastus. Suomessakin partiolaisia on yli 54 000 ja melkein jokaisessa maailman maassa on jonkinlaista partiotoimintaa. Partio kuitenkin mielletään lasten ja nuorten harrastukseksi. Partio lähteekin ajatuksesta, että toiminnan tulee olla lasten ja nuorten itse tekemää, organisoimaa ja johtamaa, jolloin he oppivat omatoimisuuteen ja johtajuuteen. Partiossa tarvitaan kuitenkin aikuisia mahdollistamaan toimintaa; auttamaan, neuvomaan ja tukemaan lapsia sekä nuoria. Mukaan lähteminen partion toimintaan aikuisena, varsinkin ilman partiotaustaa nuoruudessa, voi tuntua vaikealta ja omat taidot voivat tuntua riittämättömiltä. Samoin mukaan pääseminen partiomaailmaan ja ryhmään sisälle voi olla haastavaa, kun partiossa on oma tapa tehdä, ajatella ja jopa puhua.

Aikuisen partiolaisen toiminta voidaan rinnastaa vapaaehtoistoimintaan, jossa ihminen käyttää omaa vapaa-aikaansa yleishyödyllisen yhdistyksen toiminnassa tapahtuviin tehtäviin saamatta siitä rahallista tai muuta aineellista korvausta. Aikuispartiolaisten sitouttamisessa voidaan soveltaa siis samoja motivaatioteorioita kuin muissakin vapaaehtoistyönmuodissa.

Partio ei toimi ilman aikuisjäseniä, vaikka pääpaino on aina lapsissa ja nuorissa. Partiossa kasvavista nuorista ei riitä tekijöitä kaikkiin tehtäviin partio-organisaatioon ja uusia jäseniä tarvitaan aina. Uusien jäsenten mukaan saaminen, heidän hyväksyminen tasavertaisina jäsenenä ja mukana pitäminen on mahdollistaa partion toiminnan ja uusien lapsijäsenten mukaan ottamisen.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia, millaista on lähteä mukaan partiotoimintaan aikuisena sekä miten kynnystä osallistumiseen voitaisiin madaltaa ja miten uusi aikuisjäsen voitaisiin sitouttaa paremmin toimintaan mukaan. Opinnäytetyön toimeksiantajana toimi Uudenmaan partiopiiri ry ja opinnäytetyön aihetta tuki toimeksiantajan kokemus siitä, että uusien jäsenten hankinnassa juuri aikuisjäsenten eli toiminnan mahdollistajien saaminen mukaan toimintaan on jäsenrekrytoinnin haastavin osa. Uudenmaan Partiopiiri on Uudenmaan partion paikallisjärjestöjen eli lippukuntien kattojärjestö, jonka tehtävänä on tukea lippukuntien toimintaa, muun muassa jäsenhankintaa ja koulutusta.

Osan opinnäytetyön aineistosta perustuu havainnointiin partioleirillä Uudenmaan Partiopiirin kahdeksannella piirileirillä Hangon Syndalenissa 12.- 20.8.2017. Tein havaintoja partion toimintatavoista ja uusien aikuisten mukaan pääsemisestä partiotoimintaan.

Opinnäytetyössä tehtiin lisäksi kyselytutkimus Uudenmaan partiopiirin uusille aikuisjäsenille heidän kokemuksistaan partioon liittymisestä ja sitoutumisesta partion vapaaehtoistoimin-

taan. Opinnäytetyössä luotiin konsepti uuden aikuispartiolaisen palvelukokemuksen tarinallistamisesta. Tätä konseptia testattiin myös hyvinkääläisten partiolaisten toteuttamassa työpaikassa.

Opinnäytetyön tietoperusta koostuu Partio toiminnasta Suomessa, vapaaehtoistyön motivaatiosta, strukturoidusta kyselystä sekä havainnoinnista tutkimusmenetelminä ja tarinallistamisesta markkinoinnin ja palvelun kehittämisen keinoina.

2 Partio

Partio on vastavoima *Miks mun pitäis?* ja *Ei kuulu mulle!* -asenteille (Suomen Partiolaiset f, 2017). Partion tavoitteena on kasvattaa aktiivisia ja vastuuntuntoisia aikuisia. Partion perustana onkin partiokasvatus, joka perustuu toimintaan ja itsetekemiseen.

Partion toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen ja se on kaikille niille avoin, jotka uskovat partion arvopohjaan. Pääsääntöisesti toiminta on tarkoitettu Suomessa 7-22-vuotiaille, mutta aikuiset osallistuvat toimintaan ohjaajina ja tukijoina. (Suomen partiolaiset, 2008 b)

2.1 Partion historia

Kesällä 1907 englantilainen kenraalimajuri Robert Baden-Powell järjesti Browseaan saarella Englannissa leirin parille kymmenelle pojalle kehittääkseen poikien kasvatusta (Niilo-Rämä 2008, 22). Tältä leiriltä saamansa kokemuksen perusteella hän kirjoitti kirjan *Scouting for boys*. Tästä katsotaan alkaneen partioliike. (Suomen Partiolaiset a.)

Partioliike kasvoi ja levisi pian ympäri maailmaa. Muutamassa vuodessa harrastajia oli jo 100 000 ja harrastus oli levinnyt jo Yhdysvaltoihin sekä Chileen (1909) ja Japaniin (1911). Nopeasti siitä tuli myös tyttöjen harrastus. Jo ennen Ensimmäistä maailman sotaa partio toimintaa oli melkein kaikissa Euroopan maissa. (Niilo-Rämä 2008, 22.) Suomi kuului ensimmäisten maiden joukkoon, johon partioliike rantautui ja ensimmäiset partioyhtymät perustettiin 1910. (Suomen Partiolaiset a.) Aluksi toiminta ei ollut kovin organisoitua vaan se levisi spontaanisti ihmisten lukiessa kirjaa *Scouting for boys*'ia ja siitä kertovia lehtiartikkeleita. Partioliike kiellettiin kuitenkin heti vuonna 1911 poliittisista syistä, koska sen katsottiin olevan liian suomalaishenkkinen ja kasvattavan nuorisoa venäläisvastaisuuteen. Venäjän vallankumouksen jälkeen 1917 partio sallittiin taas ja liike sai suuren suosion. Loppukevällä 1917 jäseniä oli jo 18 000. Valtakunnallinen Suomen Partio liitto perustettiin vielä samana vuonna. (Niilo-Rämä 2008, 22-29.)

1930-luku oli Suomen partiossa suurta kasvun aikaa, joka katkesi sotien ajaksi, mutta jatkui heti niiden jälkeen. Vasta 1960-luvulla radikalisoituminen ja poliittisten nuorisjärjestöjen kasvu alkoivat syödä partion jäsenmääriä. Partiota pidettiin tuolloin vanhentuneena. Vasta

1970-luvulla tapahtunut muuttoliike maalta kaupunkiin sai jäsenmäärät kasvamaan. 2000-luvulla jäsenmäärät vähenivät vuosittain ja partioliike alkoi uudistamaan itsenään 2006 saavuttaakseen suosiota nykynuorten keskuudessa (Niilo-Rämä 2008, 22-29.) Käännekohta jäsenmäärässä tapahtui vuonna 2012, jolloin jäsenmaksun maksaneita jäseniä oli Suomen Partiolaisten jäsenrekisterissä 48 300 (Suomen Partiolaiset, 2016c).

Nykyään maailmassa toimii partioliike yli 200 maassa ja jäseniä partioliikkeellä on yli 45 miljoonaa (Suomen Partiolaiset a). Suomessa jäsenmaksun maksaneita partiolaisia oli heinäkuussa 2016 yli 54 000 (Suomen Partiolaiset 2016 c.)

2.2 Partion arvot, tavoitteet ja toiminta

Partion toimintaa ohjaa partion arvopohja, jonka on määritellyt partion maailmanjärjestöt. Arvopohjan perusajatus on, että ihminen on vastuussa suhteessa jumalaan, omaan itseensä, muihin ihmisiin, yhteiskuntaan ja ympäristöön. Suhteella jumalaan tarkoitetaan asennetta uskontoon ja hengellisyyteen sekä elämistä oman vakaumuksensa mukaisesti. Suhde omaan itseensä tarkoittaa itsensä jatkuvaa kehittämistä ja omien vahvuuksien sekä heikkouksien tuntemista ja hyväksymistä. Suhteeseen kuuluu myös eettisesti oikein toimiminen. Suhteessa muihin partion arvot ohjaavat auttamaan muita ja kunnioittamaan toisia ihmisissä. Suhteessa yhteiskuntaan partion mukaan tulee toimia rauhanomaisesti ja yhteisymmärryksessä sekä yhteistyössä sekä paikallisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Suhde ympäristöön tarkoittaa ympäristön kunnioittamista ja siitä huolehtimista. (Suomen partiolaiset 2008b.)

Partio on kasvatustoimintaa, joka tavoitteena on tukea lasten ja nuorten kasvua heidän omat ominaispiirteet huomioon ottaen siten, että heistä tulee tasapainoisia, aktiivisia, vastuuntuntoisia, itsenäisesti ajattelevia yhteiskunnan jäseniä (Suomen partiolaiset 2008b.) Kasvatus pyrkii olemaan tavoitteellista ja kehitysvaihe sekä yksilön ominaisuudet huomioon ottavaa. Partio toiminnassa noudatetaan tasa-arvoa ja partioliike on itsenäinen poliittisesti sitoutumaton järjestö. (Suomen partiolaiset 2008b)

Partion toiminnassa partion arvopohja on avattu lasten ja nuorten ymmärtämälle tavalle partioihanteiden ja partiolupauksen muotoon. Partioihanteita ovat toisen ihmisen kunnioitus, luonnon rakastaminen ja suojeleminen, luotettavuus, ystävyden rakentaminen yli rajojen, vastuuntuntoisuus ja toimeen tarttuminen, itsensä kehittäminen ja elämän totuuden etsiminen. Ihanteet yhdistyvät partiolupauksessa, jossa partiolaiset lupaavat ”parhaansa mukaan rakastaa jumalaa, omaa maata ja maailmaa, toteuttaa ihanteita ja olla avuksi toisille”. (Suomen partiolaiset 2008b)

Partion toiminnassa käytetään partiomenetelmää tavoitteiden saavuttamiseksi. Menetelmään kuuluu:

- sitoutuminen, joka konkretisoituu lupauksen ja ihanteiden avulla
- symboliikka, johon kuuluu tietyt toimintatavat ja esineet
- nousujohteisuus, joka varmistetaan ikäkauteen sopivan haastavilla tehtävillä
- vartiojärjestelmä, jossa lapsi ja nuori toimivat osana vertaisryhmää
- tekemällä oppiminen
- päivän hyvä työ
- sekä toiminta luonnossa (Suomen partiolaiset 2008b)

Käytännössä partiotoiminta koostuu saman ikäisistä lapsista koostuvien ryhmien viikoittaisista tapaamisista, joissa opetellaan partiotaitoja, eripituisista retkistä ja leireistä luontoon sekä partiotaitokilpailuista (Suomen Partiolaiset. f. 2017.)

Mikäli aikuinen liittyy partioon ja haluaa mukaan toimintaan, häneltä ei edellytetä aikaisempaa kokemusta partiotoiminnasta. Partio tarjoaa uudelle aikuisjäsenelle kattavan koulutuksen partiosta. Koulutusta järjestetään muun muassa ryhmän johtamisesta, nuorten kanssa toimimisesta, partion arvoista ja toimintatavoista sekä esimerkiksi erä- ja ensiaputaidoista. (Suomen Partiolaiset 2017 f.) Aikuisten tehtävät partiossa voivat käytännössä olla esimerkiksi pienimpien ikäkausien ryhmien vetäminen tai avustavat tehtävät esimerkiksi leirien suunnittelussa ja toteutuksessa. Aikuisen partiolaisen toiminta voidaan rinnastaa vapaaehtoistyöhön, jolla hän mahdollistaa lasten ja nuorten harrastamisen. Vapaaehtoistyön määrä voi vaihdella satunnaisesta askareesta kuten saunanlämmittämisestä leirillä pitkäaikaiseen säännölliseen vastuutehtävään lippukunnan tai partiopiirin vastuutoimissa.

2.3 Partio Suomessa ja Uudenmaan partiopiiri

Suomen partiolaiset toimii Suomessa partion kattojärjestönä ja sen alaisuudessa maa on jaettu 10 partiopiiriin (Suomen Partiolaiset d). Uudenmaan partiopiiri toimii Uudenmaan alueella pois sulkien pääkaupunkiseudun. Uudenmaan partiopiiriin kuuluvat siis Hanko, Raasepori, Inkoo, Siuntio, Kirkkonummi, Lohja, Nummi-Pusula, Karkkila, Vihti, Hyvinkää, Nurmijärvi, Mäntsälä, Tuusula, Järvenpää, Kerava, Sipoo, Pornainen, Pukkila, Askola, Porvoo, Loviisa, Lapinjärvi, Artjärvi sekä hieman yllättäen Kouvola ja Virolahti. Partiopiirin tehtävänä on tukea lippukuntia eli paikallisjärjestöjä toteuttamaan partiotoimintaa. Partiopiiri auttaa lippukuntia esimerkiksi jäsenhankinnassa, koulutuksessa ja toiminnan järjestämisessä. (Uudenmaan partiopiiri a.)

Uudenmaan partiopiirissä oli 31.7.2016 4656 maksanutta jäsentä (Suomen partiolaiset 2016 e.) Uudenmaanpiirin lippukuntien edustajat kokoontuvat kahdesti vuodessa, kevät- ja syyskokouksessa, päättämään partiopiirin asioista. Syyskokouksessa lippukunnat valitsevat yhdistyk-

selle hallituksen. Hallituksen jäseniä kutsutaan ministereiksi ja heillä on erilaisia vastuualueita, kuten koulutus, viestintä tai talous. Uudenmaan Partiopiirissä on lisäksi kolme toimihenkilöä, mutta pääosin toiminta toteutetaan vapaaehtoisvoimin. (Uudenmaan partiopiiri 2017 b).

2.4 Aikuisen rooli partiotoiminnassa

Aikuisilla ei ole partiossa varsinaista omaa toimintaa vaan aikuisten rooli on toimia partiossa lasten harrastuksen mahdollistaja. Aikuisen tulee turvata partiota harrastaville lapsille turvallinen ympäristö ja toimia kasvattajana. Partion tavoitteena on, että nuoret johtavat itse partiotoimintaa, mutta aikuisen rooli on vaikuttaa taustalla ja antaa tarvittaessa apua ja neuvoja. (Pensola 2016, 13-15.)

Aikuiset vapaaehtoiset osallistuvat yleensä aktiivisesti partiotoimintaan. He yleensä vetävät pienimpien partiolaisten viikoittaisia ryhmiä, osallistuvat leirille ja retkille sekä toimivat lippukuntien hallituksissa. Useimmiten aikuiset vapaaehtoiset ovat pienten partiolaisten vanhempia tai jo lapsena tai nuorena partion toiminnassa mukana olleita. Lisää aikuisia kuitenkin partiotoimintaan tarvitaan lähes kaikissa lippukunnissa helpottamaan nuorten työtaakkaa. Joissakin lippukunnissa on kuitenkin ilmapiiri sellainen, että aikuisten rooli tulee pitää mahdollisimman vähäisenä, jotta partio säilyisi nuorisotoimintana. (Pensola 2016, 29-33.)

2.5 Uudenmaan Partiopiirin jäsenhankinta

Uudenmaan Partiopiiri tarvitsee aikuisia vapaaehtoisia mahdollistamaan toimintaansa sekä piiritasolla sekä lippukunnissa. Lippukuntien rekrytointi tapahtuu lippukuntien toimesta, mutta partiopiirin tehtäviin kuuluu rekrytoinnin tukeminen ja avustaminen.

Uudenmaan Partiopiirin lippukuntiin uusien lapsijäsenten hankintaa ei koeta haasteena. Joillakin Uudenmaan alueen lippukunnista on pulaa uusista lapsijäsenistä, mutta suuressa osassa lippukuntia uusia lapsijäseniä saadaan mukaan riittävästi. Joissakin lippukunnissa nuorimpien partiolaisten ryhmiin kertyy jopa jonoa. Uusien ryhmien perustaminen mukaan haluaville lapsille on kuitenkin vaikeaa, koska partion mahdollistajia eli uusia aikuisjäseniä ryhmien vetäjiksi sekä avustaviin tehtäviin on vaikea saada. (Haastattelut T. Hurme, haastattelu 10.5.2017, A. Kiilunen, haastattelu 26.4.2017 ja P. Valkonen, haastattelu 29.3.2017.)

Erilaiset markkinointikampanjat tuovat yleensä hyvin uusia lapsijäseniä toimintaan, mutta kampanjoiden järjestäminen koetaan usein raskaaksi muun toiminnan pyörittämisen ohella.

Kun aikuisia vapaaehtoisia on vähän, voimavarat menevät varsinaisen toiminnan mahdollistamiseen ja uusia lapsijäseniä ei pystytä markkinointikampanjoilla tehokkaasti hankkimaan. Joinkin vuosina markkinointi saattaa joissakin lippukunnissa jäädä vähälle ja sitä kautta ikäkausiryhmät pieniksi tai kokonaan väliin. Tästä seuraa myöhemminä vuosina lisää ongelmia, koska ryhmänvetäjinä toimivia teini-ikäisiääkään ei silloin kasva lippukunnassa lapsena aloittaneista partiolaisista. Tilastollisesti voidaan myös todeta, että on lähes vakio, kuinka moni lapsena aloittaneista jatkaa partioharrastusta vielä teini-ikäisenä. Suurien teini-ikäisten ikäkausiryhmien takaamiseksi ja sitä kautta riittävän määrän ryhmänvetäjiä saamiseksi ainoa merkittävä tekijä on siis suuret aloitusmäärät pienimmissä ikäkausissa. Näin ollen pieniksi jääneet aloitavien lasten määrät vaikuttavat muutaman vuoden viiveellä merkittävästi lippukunnan toimintaan. (T. Hurme haastattelu 10.5.2017 ja Aapo Kiilunen haastattelu 26.4.2017.)

Uusien aikuisten partiolaisten saamiseksi järjestetään usein hyviä markkinointikampanjoita ja tietoisuutta partiosta saadaan jaettua. Uuden aikuisen vastaanottaminen ja mukaan toimintaan sitouttaminen sen on herkemmin epäonnistuva vaihe rekrytoinnissa. Usein uusilta aikuisilta jäseniltä ei kysytä haluaisivatko he osallistua partion toimintaan eli tehdä vapaaehtoistyötä partiossa. Partiokulttuuri on myös uudelle aikuiselle vaikeasti lähestyttävä. Partiossa elää vahvasti perinteiset tavat ja niihin mukaan pääseminen voi olla haastavaa. Lisäksi vahva ryhmäytyminen partion sisällä voi vaikeuttaa uuden jäsenen mukaan ryhmään kuulumisen tunnetta. (P. Valkonen haastattelu 29.3.2017.)

Yhteenvedona voidaan siis todeta, että partion rekrytoinnin kehittämiskohteet ovat aikuisten saaminen aktiivisesti mukaan toimintaan sekä riittävän lapsimäärän saaminen partiotoimintaan vuosittain. Aikuisten jäsenten mukaan saamiseksi tulee heitä perehdyttää paremmin partiokulttuuriin ja aktiivisesti kysyä vapaaehtoistyöhön partiossa. Lasten mukaan saaminen vaatii lippukunnilta riittävästi tekijöitä markkinointikampanjoiden toteuttamiseksi ja riittävästi tekijöitä uusien ryhmien perustamiseksi.

2.6 Vapaaehtoistyöntekijöiden sitouttaminen

Aikuisen partiolaisen toiminta partiossa voidaan rinnastaa vapaaehtoistyöhön. Vapaaehtoistyöllä tarkoitetaan palkatonta työtä, joka tapahtuu vapaasta tahdosta ja joka on yleensä organisoitu jonkin yleishyödyllisen yhdistyksen toimesta. (Yeung 2005, 83-103). Vapaaehtoistyötä on kuitenkin joskus vaikea määritellä. Toiminta voi olla vapaaehtoistyötä, vaikka ei täyttäisikään kolmea edellä mainittua kriteeriä. Vapaaehtoistyöstä voi saada rahallista tai aineellista korvausta esimerkiksi, kun vapaaehtoisjärjestö korvaa vapaaehtoiselle syntyneitä kuluja. Merkittävää onkin, että toiminnasta saatu korvaus on pienempi kuin vastaavasta palkkatyöstä saatu. Vapaaehtoisuus vapaaehtoistyössä voi olla suhteellista. Vapaaehtoistoimintaan

lähteminen voi olla sosiaalisesta paineesta johtuvaa tai siitä, että ihminen kokee toiminnan olevan velvollisuutensa. Palkallisesta työstä vapaaehtoistyö kuitenkin eroaa siinä, että työ ei ole tekijälle pakollista toimeentulon turvaamiseksi. Vaikka vapaaehtoistyön yleisesti ajatellaan olevan ihmisen elinpiirin ulkopuolisiin avuntarvitsijoihin kohdistuvaa, voidaan toimintaa pitää vapaaehtoistyönä, vaikka avuntarvitsijoiden joukossa onkin vapaaehtoisen sukulaisia tai ystäviä. (Musick 2007, 11-12).

Pelkkää osallistumista vapaaehtoisjärjestön tapahtumiin ei voida katsoa vapaaehtoistyöksi. Vapaaehtoistyöksi voidaan katsoa se työ, jota tapahtumien aikaansaamiseksi tehdään kuten suunnittelu, organisointi ja varainkeruu. (Musick 2007, 13). Vapaaehtoisuus on vapaaehtoistoiminnan ydinpiirre ja vahvuus, mutta myös sen suurin haaste jatkuvuuden kannalta. (Yeung 2005, 83-103)

Vapaaehtoistyötä tarkasteltaessa vapaaehtoisen kannalta, tulee tarkastella mitä vapaaehtoistoiminta antaa tekijälleen eli miksi he ovat lähteneet siihen mukaan, millaiset arvot heillä on vapaaehtoistyön motivaation ja sitoutumisen takana on sekä mitä erilaisia osallistumisen muotoja vapaaehtoistoiminnassa on tarjolla ja liittyykö tähän vapaaehtoistyön tekemiseen joitakin ongelmia. (Nylund & Yeung 2005, 16)

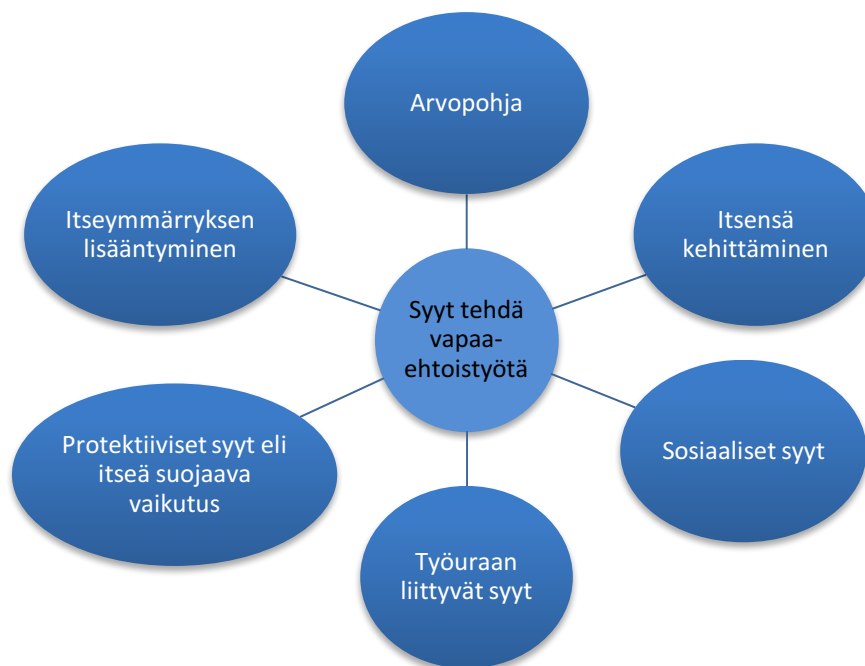
Vapaaehtoistyöntekijän sitouttamiseksi tulee ymmärtää hänen motivaatioitaan olla mukana vapaaehtoistoiminnassa. Motiivilla tarkoitetaan ihmisen sisäisiä ja ulkoisia syytä tehdä jokin asia ja hänen sanallista kuvausta tuosta syystä. Motivaation tutkiminen on vaikeaa, koska ihmisten on usein vaikea kuvata sitä ja selittää tunteitaan ulkopuoliselle tutkijalle. (Yeung 2005, 83-103.) Motivaatiota käsittelevissä tutkimuksissa lisäksi keskitytään aina niihin henkilöihin, jotka tekevät vapaaehtoistyötä. Paremmen kuvan vapaaehtoistyönmotiiveista saisi, jos pystyttäisiin tutkimaan myös niitä henkilöitä, jotka eivät osallistu vapaaehtoistyöhön ja vertaamalla näiden kahden ajatuksia, tarpeita ja motivaatioita (Musick 2007, 56.) Vapaaehtoistyön tutkimuksessa on myös usein ongelma, että tutkija keskittyy kyselytutkimuksissa asioihin, jotka arvelevat olevan vapaaehtoistyön ydinasioita ja jokin tärkeä osa voi jäädä kokonaan huomaamatta. (Nylund & Yeung 2005, 30-32).

Vapaaehtoistyön motivaatiota tutkittaessa lähdetään siitä olettamuksesta, että kaikilla ihmisellä on samanlaiset tarpeet ja hän toimii niitä tyydyttääkseen. (Musick 2007, 54) Motivaatio tehdä vapaaehtoistyötä voidaan jakaa kolmeen eri osa-alueeseen sen mukaan, ketä tai mitä vapaaehtoistyön katsotaan hyödyttävän. Altruismissa motivaatio lähtee halusta auttaa toista. Altruismi voi olla aivan puhdasta auttamisen halua, mutta usein vapaaehtoinen kokee saavansa työstä myös itselleen jotain. Vapaaehtoistyö, johon vapaaehtoinen kokee lähtevänsä saadakseen itselleen jotain, on lähtöisin individuaalisesta motivaatiosta. Lisäksi motivaatio

voi olla solidaarista. Siinä vapaaehtoinen kuuluu jollakin tavalla autettavan kanssa samaan yhteisöön ja auttamalla toista hän kokee auttavansa yhteisöä ja jollain tasolla myös itseään. (Hynynen 2015. 23)

Tarpeista, joita ihmiset lähtevät täyttämään vapaaehtoistyöhön ryhtyessään, on tehty useista tutkimuksia ja näistä tutkimuksista on koostettu yhteenveto (Volunteer Functions Inventory, VFI), johon on kerätty tärkeimmät syyt tehdä vapaaehtoistyötä. Näitä syitä ovat altruistinen, ideologinen ja materiaallinen syy sekä statukseen, sosiaalisiin suhteisiin tai itsensä kehittämiseen liittyvät syyt. Tarpeita, joita ihmiset vapaaehtoistyöntekijät lähtevät vapaaehtoistoiminnalla täyttämään, ovat tarve saada kokemusta, sosiaalinen vastuuntunto, tarve sosiaalisiin kontakteihin, tarve saada hyväksyntää, toive saada tulevaisuudessa palkinto tekemästään työstä jossain muodossa sekä tarve saavuttaa jotakin. (Musick 2007, 56)

Vapaaehtoistyön motivaatioita lähestytään useimmiten funktionaalisen motivaatioteorian kautta. Funktionaalisen motivaatioteorian mukaan ihmiset toimivat tietyllä tavalla, jos he arvelevat sen tyydyttävän yhtä tai useampaa heidän henkistä tarvettaan. (Musick 2007, 56). Vapaaehtoistyötä tehdään, jotta tyydytetään jotakin tiettyä tarvetta. Vapaaehtoistyön funktionaalisen motivaatiomallin mukaan motivaatiot voidaan jakaa kuuteen luokkaan (Kuvio 1). Ensimmäinen näistä ihmisen arvopohja. Kun vapaaehtoistyön asia on tekijälle tärkeä tai hän kokee jollakin tavalla parantavansa ympäröivää maailmaa, tukee se tekijän arvomaailmaa. Toinen syy funktionaalisen motivaatioteorian mukaan vapaaehtoistyölle on tarve kehittää itseään. Vapaaehtoistyössä tekijä saa kokemusta erilaisista tilanteista, ihmisistä ja työtehtävistä. Kolmas ja hyvin yleinen syy vapaaehtoistyön tekemiseen on myös tarve kuulua ryhmään ja saada itsensä kanssa saman henkistä seuraa. Moni vapaaehtoistyöntekijä kokee saavansa vapaaehtoistyöstä sellaista kokemusta tai yhteyksiä työelämään, jotka ovat hyödyksi hänen työurallaan. Työuraan liittyvät syyt ovat funktionaalisen motivaatioteorian neljäs luokka. Kokeemus voi olla esimerkiksi ammattitaidon ylläpitäminen, jos jostain syystä ei ole työelämässä tai nuoren mahdollisuus saada kokemusta ja kontakteja saadakseen ensimmäisen työpaikan. Viides syy tehdä vapaaehtoistyötä on henkilökohtaiset syyt. Vapaaehtoiseksi voidaan alkaa vastapainoksi kuormittavalle elämäntilanteelle tai saadakseen vertaistukea samassa tilanteessa olevilta. Vapaaehtoistyössä henkilö kokee olevansa hyödyllinen ja saavansa sitä kautta arvoa elämäänsä. Kuudenneksi syyksi tehdä vapaaehtoistyötä funktionaalinen motivaatioteoria mainitsee henkilön mahdollisuus kasvaa henkisesti ja saada uutta perspektiiviä elämään. Vapaaehtoistyössä pystyy saavuttamaan jotain uutta ja kasvattamaan sitä kautta itsetuntoa. (Musick 2007. 58-65.)



Kuvio 1: Funktionaalisen motivaatioteorian mukaiset syyt tehdä vapaaehtoistyötä (Musick 2007. 58-65).

Motivaatioita tehdä vapaaehtoistyötä voivat siis olla auttamisen halu ja halu olla hyödyksi yhteiskunnassa. Lisäksi ihmistä ajaa vapaaehtoistyön pariin halu kehittää itseään, oppia uutta, avartaa maailmankuvaansa sekä halu kuulua ryhmään. Moni vapaaehtoistyöntekijä hakee työstä mielekästä tekemistä. Usein sysäyksen mukaan vapaaehtoistyöhön lähtemiseen antaa ilmoituksen näkeminen tai se, että joku pyytää henkilökohtaisesti. (Lehmusvuori 2016, 34.)

Vapaaehtoistyön aloittamisen motivaatio on yleensä limittäinen työn jatkamisen motivaatioon. Useinkaan ei ole eroa siinä, miksi joku on aloittanut vapaaehtoistyön siihen, miksi hän siihen sitoutuu pidemmäksi aikaa eli jatkaa työn tekemistä. (Yeung 2005, 83-103.)

Vapaaehtoistyöhön sitoutuminen voidaan ajatella tarkoittavan kahta eri asiaa: vapaaehtoistyöntekeminen määrällisesti paljon tai työn jatkaminen pitkäkestoisesti. Tässä opinnäytetyössä sitoutumisella katsotaan tarkoittavan sitä, että ihminen sitoutuu tekemään vapaaehtoistyötä pidemmän aikaa joko jatkuvasti tai toistuvasti lyhyempiä ajanjaksoja. Partion toiminta on jatkuvaa ja sitä kautta toimintaan pidemmäksi aikaa sitoutuvat henkilöt mahdollistavat toimintaa paremmin.

Sitoutuminen tapahtuu usein sen kautta, että tehtävä koetaan ainutkertaiseksi ja merkitykselliseksi. Vapaaehtoistyötä tekevä myös sitoutuu vapaaehtoistyötä tekevien ryhmään ja kokee yhteisöllisyyden ja ryhmähengen tärkeänä. (Lehmusvuori 2016, 42.)

Syiksi jatkaa pidempiaikaisesti vapaaehtoistoimintaa on löydetty välittäminen henkilöistä, joihin vapaaehtoistyö kohdistuu. Lisäksi vapaaehtoistoiminnan tarjoama koulutus ja sitä kautta itsensä kehittäminen sitoo tekijöitä työhön. (Lehmusvuori 2016, 48.)

Vapaaehtoisten sitoutumista pitkällä aikavälillä on haastavaa. Mahdollisia keinoja saada sitoutumista parannettua voivat olla esimerkiksi keskustelu vapaaehtoistyöntekijöiden motivaatioista tehdä vapaaehtoistyötä aika-ajoin, työtehtävien muuttaminen motivaation muuttuessa, välitön ja spontaani palaute, mahdollisuus keskustella tuntemuksistaan kahden kesken tai ryhmässä tarvittaessa sekä tukeminen ja jaksamisen seuraaminen. Lisäksi sitoutumista voidaan nostaa, jos vapaaehtoistoiminnassa tuetaan myös vapaata yhdessä oloa työtehtävien ulkopuolella. (Nylund & Yeung 2005, 30-32.)

Uusien vapaaehtoisten löytämiseksi ja heidän sitouttamiseksi tulisi luoda mahdollisimman tehokkaita keinoja. Onnistunut rekrytointi on toimintaa, jossa vapaaehtoisjärjestön ja vapaaehtoistyötä tekevän toiveet, tarpeet ja odotukset kohtaavat. Parhaiten ihminen saadaan vapaaehtoistoimintaan mukaan, jos hänelle tarjotaan valikoima erilaisia ja eripituisia vapaaehtoistoiminnan projekteja, joista valita. Tehokkaimmiksi, vaikkakin melko hitaaksi, rekrytointikeinoiksi on usein osoittautunut suusta suuhun rekrytointi, jossa vapaaehtoinen houkuttelee mukaan jonkun tuttavansa. Vapaaehtoisten rekrytointia suunniteltaessa kannattaa ottaa vapaaehtoiset mukaan rekrytoinnin suunnitteluun ja kysyä heiltä syitä, miksi he lähtivät mukaan toimintaan ja miten he uskoisivat, että heidän tuttavansa saataisiin mukaan. Vapaaehtoisille tulisi myös luoda mahdollisuus jakaa kokemuksiaan toistensa kanssa sekä tunne siitä, että heitä arvostetaan sekä kuunnellaan päätöksen teossa. (Nylund & Yeung 2005, 30-32.)

Suomessa joka kolmas tekee vapaaehtoistyötä. Keskimäärin vapaaehtoistyöhön käytetään 18 tuntia kuukaudessa. Eniten vapaaehtoistyötä tehdään kulttuurin- ja taiteen parissa (22,1 tuntia), mutta toiseksi suurin vapaaehtoistyön kohde on lapset ja nuoret (16,8 tuntia). Puolet vapaaehtoistyöstä pitkäaikaista ja 60 %:ssa säännöllistä. Suurin vapaaehtoistyötä tekevä ryhmä on yli 65-vuotiaat (23%) ja toiseksi suurin ryhmä 25-34 vuotiaat. Syy siihen, että henkilö ei osallistu vapaaehtoistyöhön on useimmiten ajanpuute (56%). Toiseksi yleisin syy on kuitenkin se, ettei kyseistä henkilöä ole pyydetty tekemään vapaaehtoistyötä (13 %). Niistä, jotka eivät ole osallistunut vapaaehtoistyöhön 53 % prosenttia haluaisi kuitenkin osallistua, mikäli heitä pyydetäisiin. (Kansalaisareena 2015.)

Suomalaiset haluavat mieluummin sitoutua lyhytaikaiseen tai projektiluonteiseen vapaaehtoistyöhön, mutta kolmasosa olisi valmis sitoutumaan myös pitkäaikaiseen vapaaehtoistoimintaan. Suomalaiset suhtautuvat vapaaehtoistyöhön kaiken kaikkiaan positiivisesta ja he liittyvät siihen myönteisiä ajatuksia kuten, että vapaaehtoistyö on tärkeää ja arvokasta sekä että

siitä tulee tekijälle hyvä mieli ja se on mukavaa yhdessäoloa. Suomalaisia kiinnostaa vapaaehtoistöistä eniten lasten ja nuorten kanssa toimiminen. Tehtävistä vapaaehtoisia kiinnosti ennen kaikkea tapahtumien järjestäminen sekä koulutus- ja valmentaminen. (RAY 2011.)

Suomessa on vapaaehtoistyöntekemisen ja -järjestötoiminnan kulttuuri. Ihmisillä on halua osallistua vapaaehtoistoimintaan ja näin ollen partiollakin on mahdollisuus hyödyntää tuota käyttämätöntä potentiaalia. Vapaaehtoistyöhön ei kuitenkaan tule lähdettyä, jos sitä ei henkilöä ei suoraan pyydetä.

Aunela on tutkinut Punaisen ristin vapaaehtoisten ajatuksia uusien jäsenten hankinnan vaikeuksista. Punaisen Ristin vapaaehtoistyöntekijöiden rekrytointia voidaan hyvin verrata partion mahdollistajien rekrytointiin. Aunelan tutkimuksen mukaan SPR tunnetaan hyvin ja sillä on hyvä näkyvyys. Paikallis - ja piiritason toiminnan osa-alueet eivät sen sijaan ole ihmisillä tiedossa. Haasteeksi koettiin toiminnan markkinointi ja sen kohdentaminen niihin kanaviin, missä esimerkiksi nuoret ovat. Ihmisiä ei ollut osattu pyytää suoraan mukaan toimintaan Punaisen Ristin kursseilla. Toiminnan monipuolisuuden ja sitä kautta vaikeasti hahmotettavuuden takia koettiin, että rekrytointi suoraan tiettyyn tehtävään laskee kynnystä uutta jäsentä tulemaan mukaan toimintaan. Valmiiseen projektiin osallistamisen koettiin olevan helpompaa, kun henkilölle voidaan kertoa toiminnan sisältö, sen vaatimat taidot ja kesto. (Aunela 2013.)

2.7 Partiolaisten vapaaehtoisten sitouttaminen

Pitkään partiossa vapaaehtoistyötä tehneet aikuiset kokevat partion enemmin elämäntapaan kuuluvaksi harrastukseksi eivätkä niinkään vapaaehtoistyöksi. Heidän sitoutumistaan lisäävät se, että partiossa tehtävät vapaaehtoistyöt ovat uusiutuvia, tekijän omia arvoja ja mielenkiinnon kohteita myötäileviä. Lisäksi sitoutumista parantaa partion yhteisöllisyys ja toisten tukemisen ilmapiiri, kokemus omasta kehittymisestä ja mahdollisuus vaikuttaa tekemisillään partio-organisaatioon. Myös partiosta saatu kiitos ja palaute kannustavat vapaaehtoistyöntekijöitä jatkamaan. (Räsänen-Ala-Aho 2014.)

Suomen Partiolaiset tekivät 'Paras vapaaehtoistyöpaikka'- nimisen tutkimuksen vuoden 2015 toukokuussa ja keräsi kyselyn perusteella käytännön neuvoja siitä, mitä toimenpiteitä lippukuntien tulisi tehdä saadakseen partiosta paremman paikan tehdä vapaaehtoistyötä. Kyselyyn vastasi 2500 henkilöä. Tutkimuksessa nousseet kehittämiskohteet olivat oman työn merkitys lippukunnan tavoitteiden saavuttamiseksi, ylpeyden tunteminen partioharrastuksesta ja siitä kertominen ei-partiolaisille, toiminnan yhteiskunnallinen vaikutus, saavutusten ja merkkipahtumien juhlistaminen, kiittäminen työpanoksesta, vastuun jakautuminen tasaisesti, vastuunkanto, avun tarjoaminen ja saaminen, ryhmään kuulumisen tunne, rekrytointi ja työtehtävien selkeys, palautteen antaminen, avoimuus uusille ihmiselle, tasavertaisuus, koulutus,

palautteen antaminen, partion ulkopuolella hyödynnettävän kokemuksen saaminen, partion ja muun elämän tasapaino ja viihtyminen. (Suomen partiolaiset, Parempi lippukunta. Paras paikka tehdä vapaaehtoistyötä 2017.)

Tämän opinnäytetyön aiheen kannalta näistä merkittävin on avoimuus uusille ihmisille - teema. Paras paikka tehdä vapaaehtoistyötä tutkimus on laatinut listan käytännön neuvoja siitä, miten kehityskohteita voisi parantaa. Uusien ihmisten mukaan ottamisessa tutkimusrapotti ohjaa asettumaan uuden tulokkaan asemaan ja miettimään niitä hetkiä omassa elämässä, jossa on onnistuneesti päässyt uuteen yhteisöön sisälle, vaikka oma tietotaito on ollut huonompaa kuin alkuperäisen ryhmän. Tällaisia kokemuksia voi olla esimerkiksi koulumaailmasta, työelämästä ja muiden harrastusten parista. Miettiessä sitä, miten nuo tilanteet ovat onnistuneet, löytyy tutkimuksen mukaan hyviä tapoja uuden aikuispartiolaisen sitouttamiseen ja integroitumiseen ryhmään. Tutkimusraportissa on myös lista konkreettisista asioista, jotka tulee muistaa uuden ihmisen tullessa valmiiseen ryhmään: Kertominen taustoista (lippukunnan historia ja perinteet), tavoista (viikkotoiminta, leiritoiminta, tiedotus) ja sellaisten henkilöiden yhteystietojen antaminen, joilta voi pyytää apua (Suomen Partiolaiset. Parempi lippukunta: Uuden ihmisen on helppo päästä mukaan ryhmäämme 2016.)

'Ratkaistaan partion suuri ongelma- tapahtuman' työpajassa käsiteltiin määriteltyjä ominaisuuksia, jotka uudelta aikuiselta vaaditaan. Uuden aikuisen tulisi osata erätaitoja tai hänen tulisi niitä opetella, kyky omaksua partion ajatusmaailma, jossa lapsi saa oppia kokeilemalla ja erehtymällä, halu poistua omalta mukavuusalueeltaan sekä halu kehittyä ja kyky integroitua lippukuntaan. Henkilökohtaisia ominaisuuksia uudella aikuisella tulisi siis tämän työryhmän mukaan muun muassa oma-aloitteisuus, rohkeus astua ulos mukavuusalueeltaan, hyvän ajanhallintakyky, luotettavuus ja sitoutuvuus, huumorintajuisuus ja joustavuus sekä sosiaalisuus. (Suomen Partiolaiset, parempi lippukunta: mitä odotamme uudelta aikuiselta.) Toisaalta kaikenlaisten kriteerien asettaminen on ristiriidassa sitä vastaan, että partio kertoo olevansa kaikille avoin eikä uudelta aikuiselta odoteta tiettyjä taitoja tai ominaisuuksia.

3 Havainnointitutkimus

Havainnointi tutkimusmenetelmänä hyödyllinen tutkimusmenetelmä, jolla voidaan tarkastella ihmisiä heidän luonnollisessa ympäristössään. Tutkimuksellinen havainnointi on systemaattista tarkkailua, jota voidaan tehdä haastattelun tukena tai itsenäisesti. Havainnointi on hyvä tapa tarkkailla sitä, toimivatko ihmiset niin kuin sanovat ja mitkä ovat heidän arvostuksensa. Havainnointi tutkimusmenetelmänä sopii hyvin kehittämistehtäviin. (Ojasalo 2009, 103.)

Tutkimuskohteena havainnointitutkimuksessa voi olla esimerkiksi ihmiset ja heidän käyttäytymisensä, eleet, ilmeet, liikehdintä sekä ihmisten toiminnan tuloksena tulleet tuotokset, kuva-, esine- ja tekstimateriaali. (Ojasalo 2009, 103.)

Havaitseminen tarkoittaa sitä, että tutkija ymmärtää havainnoin merkityksen asiayhteydessä. Tästä johtuen havainnointiin vaikuttaa tutkijan olemassa oleva tieto ja tapa, jolla hän ympäristöönsä havainnoi. Havainnointiin vaikuttaa siis oma tarvetila ja mielenkiinto. Ihminen tekee helposti myös virhearvioiteja ja vääriä johtopäätöksiä arjen tilanteissa. Tutkimusmenetelmänä käytettäessä havainnoinnin tulee olla jäsennellympää ja johdonmukaisempaa, jotta näiltä virhetulkinnoilta voidaan välttyä. Lisäksi tutkimuksen luotettavuutta arvioitaessa tulee tätä virhetulkinnan mahdollisuutta arvioida. (Vilka 2006, 9-11.)

Itse havainnointi voi olla strukturoitua tai etukäteen suunnittelematonta (Ojasalo 2009, 104-105). Jäsennellyssä havainnossa määritellään ensin tutkimusongelma, jonka pohjalta tehdään tarkkoja suunnitelmia siitä, mitä havainnoidaan ja taulukoita mihin havainnot kerätään järjestelmällisesti. Strukturoitu havainnointi sopii hyvin kvantitatiiviseen tutkimukseen. (Vilka 2006, 38-39.)

Strukturoimatonta havainnointia eli vapaata havainnointia käytetään laadullisessa tutkimuksessa (Vilka 2006, 40-41). Sitä käytetään silloin kun halutaan mahdollisimman laaja kuva toiminnasta (Ojasalo 2009, 104-105) ja kohteena on ihmisten toiminta tai kulttuuriset merkitykset. Havainnot, joita toivotaan tutkimuksessa saavutettavan, saattavat olla harvinaisia, joten havaintojakson tulisi olla pitkä. Tutkija tarvitsee myös taustatietoa tutkittavasta kohteesta, jotta hän pystyy ymmärtämään yksittäisen havainnoin suhteessa tutkittavaan ilmiöön. (Vilka 2006, 40-41.) Havainnot, jotka tukevat olemassa olevaa tietoa, eivät ole niin mielenkiintoista kuin aikaisemmasta tiedosta poikkeavat havainnot (Vilka 2006, 11).

Havainnointia käytettäessä tutkimusmenetelmänä havainnot on hyvä kirjoittaa mahdollisimman tarkasti muistiin. Tämä voi tapahtua käyttämällä esimerkiksi havainnointilomakkeita tai videoimalla tapahtumat. Mikäli ei käytetä erillisiä havainnointilomakkeita on hyvä kirjoittaa havainnoista päiväkirjaa. (Ojasalo 2009, 104.)

Havainnoija voi olla passiivinen tarkkailija tai aktiivisesti toimintaan osallistuva (Ojasalo 2009, 104-105). Tutkijan osallisuus tutkittavaan tapahtumaan voi olla myös näiden kahden ääripään väliltä (Vilka 2006, 42). Osallistuvalla havainnoinnilla voidaan tutkia ihmisiä yksilöinä, yhteisön jäsenenä ja vuorovaikutuksessa tutkijaan (Vilka 2015, 142-143). Tällainen osallistuva havainnointi sopii tilanteisiin, jossa tutkimuksen kohteesta ei ole paljoa aikaisempaa tietoa tai tutkimus kohdistuu esimerkiksi toimintakulttuuriin (Vilka 2015, 142-143). Osallistuvassa tutkimuksessa tutkijan tulee tuntea tutkittava kohde; sen toiminta ja kieli, voidakseen muodostaa vuorovaikutussuhteita tutkittaviin. Yksi osallistuvan havainnoinnin muoto on kokemalla oppiminen. Se sopii tilanteeseen, jossa tutkija haluaa oppia tutkittavan kulttuurin ja toimintatavat sisältäpäin. Kokemalla oppimisessa tutkija osallistuu tutkittavan toimintakulttuurin

arkipäivään ja yrittää oppia ymmärtämään miksi tutkittavan toimintakulttuurin arki muotoutuu sellaiseksi kuin muotoutuu. Kokemalla oppimisessa tutkija kyselee ja tarkkailee tutkittavan yhteisön toimintatapoja. Itsessään tutkittavaan arkipäivään osallistuminen ei tee kokemuksesta tutkimusta. Saatuja havaintoja täytyy lähestyä jollakin tieteellisellä tutkimusaineiston analysointimenetelmällä. (Vilka 2006, 46-53.)

Toimintakulttuuriin sisältyy hiljaista tietoa, jota ei varsinaisesti opeteta yhteisön uusille jäsenille vaan uudet jäsenet oppivat tavat tarkkailemalla muita ja yhteisen tekemisen kautta (Vilka 2015, 142-143). Tällaisen hiljaisen tiedon tutkija voi havaita vasta kun hän on päässyt yhteisöön sisälle. Teoriatiedon lisäksi on siis myös käytännöllistä ja henkilökohtaista tietoa, johon tutkija pääsee kiinni vain, jos on valmis tekemään töitä ja ottamaan vastuuta. Hiljaista tietoa voi tutkia vain asettumalla tutkittavien kanssa vuorovaikutukseen, jolloin toimintatavat saavat merkityksen. Eli tutkijan tulee elää, kokea ja oppia yhteisö hiljainen tieto. Hiljaisen tiedon avulla saadaan usein esiin uusia havaintoja tutkittavaksi. (Vilka 2006, 32-33.)

Kerätystä havaintoaineistosta tulee yhdistää tehdyt havainnot ja löytää kehittämisen kannalta tärkeät asiat. Kerätty aineisto ei itsessään ole ratkaisu kehittämisiongelmaan vaan materiaalia, josta kehittämistyö voidaan aloittaa. (Ojasalo 2009, 104-105). Havainnointi ei vastaa kysymykseen 'miksi' ihmiset toimivat niin kuin toimivat. Tähän tarvitaan esimerkiksi muita tutkimusmenetelmiä esimerkiksi haastattelua. (Vilka 2015, 142-143. Havainnointiin yleisellä paikalla ei tarvita juridisessa mielessä lupaa, mutta se on hyvän tavan mukaista (Ojasalo 2009, 104).

4 Kyselytutkimus

Kvantitatiivisen tutkimuksen aineistonkeruumuodoista tavallisin on kyselytutkimus. Strukturoitu kysely eli survey on aineistonkeruun muoto, jossa kaikille tutkittaville esitetään täysin samat kysymykset. Kyselyn etuna pidetään sitä, että sillä pystytään keräämään kohtalaisella työmäärällä suuri määrä aineistoa. Saatu aineisto on myös helppo käsitellä ja analysoida. Strukturoidun kyselyn onnistumisen kannalta on kuitenkin tärkeää, että kysely on muotoiltu hyvin. Kysymysten ja vastausvaihtoehtojen määrittäminen tulee tehdä huolella. Kysely tutkimuksen ongelmia ovat se, että se että tutkittavat jättävät usein vastaamatta koko kyselyyn, ymmärtävät kysymykset eri lailla kuin ne on tarkoitettu, eivät löydä vastausvaihtoehtojen joukosta itselleen sopivaa vastausta tai vastaavat kyselyyn asiaan perehtymättä. (Hirsjärvi 2014. 191-195.) Strukturoidussa kyselyssä voidaan käyttää monivalintakysymyksiä ja avoimia kysymyksiä. Monivalintakysymyksissä esitetään vaihtoehtoja, joista vastaaja voi valita yhden tai useamman vastauksen. Monivalintakysymykseen liitetään avoin vaihtoehto, jotta vastaaja voi antaa näkökulman, jota tutkija ei ole osannut etukäteen ottaa huomioon. Strukturoidussa

kyselyssä voidaan esittää myös asteikkoihin eli skaaloihin perustuvia kysymyksiä. Niissä vastaaja valitsee, kuinka vahvasti hän on samaa mieltä kysymyksessä esitetyn väittämän kanssa. Asteikot ovat yleisimmin 5- tai 7-portaisia, jossa asteikko muodostaa nousevan tai laskevan käyrän. (Hirsjärvi 2014, 191-195.)

Monivalintakysymyksissä ja asteikkokysymyksissä ei vastaajalle mahdollisuutta kertoa, mitä hän todella ajattelee asiasta. Tämän takia strukturoituun kyselyyn lisätään usein avoimia kysymyksiä. Avoimet kysymykset myös usein auttavat tulkitsemaan strukturoitujen kysymysten poikkeavia vastauksia. (Hirsjärvi 2014, 200-201.)

Kvantitatiivinen tutkimusaineisto käsitellään usein jollakin tilasto-ohjelmalla. Aineiston vastauksille annetaan numeerinen arvo ja siten vastauksista pystytään laskemaan muun muassa keskilukuja, kuten keskiarvo tai mediaani. Varsinaisten tilasto-ohjelmien puuttuessa aineisto voidaan käsitellä Microsoft Excel-ohjelmalla. (Vilkka 2015, 109-113.)

Kyselyn avoimia kysymyksiä voidaan lähestyä laadullisena tutkimusaineistona, jolloin sen analysoimisen tarkoituksena on ymmärtää tutkittavaa ilmiötä (Hirsjärvi 2014, 221). Eräs näistä analyysi menetelmistä on sisällön erittely. Sisällön erittely on lähellä kvantitatiivisen tutkimuksen analysointia ja siinä saadaan tuloksena numeraalista aineistoa. Sisällön erittelyssä aineisto jaetaan ensin havaintoyksiköihin ja määritellään niiden teemat. (Vilkka 2015, 163.) Sen jälkeen lasketaan jonkin teeman frekvenssiä tai volyymin eli kuinka monta kertaa jokin tietty asia tai termi on mainittu aineistossa. Yksinkertaisimmillaan voidaan laskea, jonkin tietyn sanan esiintymistä, mutta yleensä lausumat tai vastaukset luokitellaan erilaisiin luokitusyksiköihin. Luokitusyksiköt pyritään luomaan aineistopohjaisesti, vaikka tutkija ei milloinkaan ole täysin vapaa tietoperustasta ja sen kautta muodostuneista etukäteisistä hypoteeseista. Luokitusyksiköt voidaan myös luoda aluksi pienen osan aineistosta perusteella ja lopusta aineistosta etsitään näitä samoja teemoja. Lopuksi saaduista havainnoista ja niiden esiintyvyydestä voidaan muodostaa hypoteesi. Hypoteesia tulee testata johonkin tutkittavaan tapaukseen. Mikäli muodostettu hypoteesi ei toteudu testauksessa, sitä tulee muuttaa. (Eskola 1998.) Toisin kuin kvantitatiivisessa tutkimuksessa, jossa voidaan operoida todennäköisyyksillä, kvalitatiivisessa tutkimuksessa kaikkien havaintojen tulee noudattaa saavutettua hypoteesia. Hypoteesi, joka nousee tutkimusaineistosta, tulee ilmetä kaikissa havainnoissa. Mikäli näin ei ole, tulee jatkaa tutkimusta ja miettiä miksi yksittäinen havainto on poikkeava vai eikö saatu hypoteesi ole olleenkaan pätevä. (Alasuutari, 2012.)

5 Havainnointi- ja kyselytutkimuksen toteutus

Opinnäytetyössä tehtiin kaksi tutkimusosaa: havainnointitutkimus partioleirillä ja sähköinen kyselytutkimus. Havainnointitutkimuksen kohteena oli partion toimintatavat, uusien aikuispartiolaisten mukaan ottaminen toimintaan ja hiljainen tieto partiokulttuurissa. Havainnoin oman kokemukseni kautta sitä, millaisia kokemuksia uusi aikuispartiolainen saa, jos hän osallistuu partion piirileirille ilman aikaisempaa partioelämän ja -kulttuurin tuntemusta.

Kyselytutkimuksessa tutkittiin uusien aikuispartiolaisten kokemusta partioon mukaan pääsystä ja siitä mikä saa heidät sitoutumaan partion vapaaehtoistyöhön eli mahdollistamaan partiotoiminta lapsille ja nuorille.

5.1 Havainnointi uuden aikuisjäsenen roolista partioleirillä

Hankin tietoa uuden aikuisen liittymisestä ja osallistumisesta partion toimintaan osallistumalla Uudenmaan Partiopiirin järjestämään Sähke-partioleiriin Hangon Syndaleniassa 12.-20.7.2017 ja havainnoimalla leirin aikana uuden aikuisen asemaa. Osallistuin leiriin toimimalla osana vapaaehtoisorganisaatiota ja kuulumalla piirileirin kansainvälisistä asioista vastaavan työryhmään. Työryhmän vastuualueina oli leirin markkinointi ulkomailla, ulkomaalaisten leiriläisten tiedottaminen ja avustaminen tarvittaessa leirillä sekä Ulkoministeriön viestintä- ja globalisaatiohankkeen leirin osuuden toteuttaminen.

Havainnointitapani oli strukturoimaton. Koska tutkimukseni kohteena oli partiokulttuuri sekä sen sisältämä hiljainen tieto, havainnointini muistutti läheisesti kokemalla oppimista.

En hakenut erikseen tutkimuslupaa havainnointitutkimukselle, koska en katsonut sitä tarpeelliseksi. Tutkimus ei kohdistunut ihmisiin vaan partioleirin toimintatapoihin ja omiin kokemuksiini uutena partiolaisena. Opinnäytetyötutkimuksen suorittamiseen minulla oli järjestävän organisaation eli Uudenmaan Partiopiirin lupa. Kerroin tekeväni opinnäytetyönä tutkimusta uusien aikuisten sitouttamisesta partioon niille henkilöille, joidenka kanssa kävin syvempiä keskusteluja partiolaisten asenteista. Enemmän kuitenkin tarkkailin yleisellä tasolla partioleiri-toimintaa osallistujien toimintaan vaikuttamatta.

Havaintojeni luotettavuutta heikentää se, että en voinut leiriolosuhteissa kirjoittaa havain-toja ylös heti. Luotettavuutta kuitenkin lisää se seikka, että olin oikeasti uusi aikuinen partiolainen ja minua kohdeltiin aidosti sen mukaan.

Liityin Sähkö-leirin vapaaehtoisorganisaation kv-työryhmään ilman aikaisempaa kokemusta partiotoiminnasta. Rekrytointi vapaaehtoistyötehtävään, jota partiossa kutsutaan pestiksi, tapahtui leirin nettisivujen pestikuvausten perusteella helmikuussa 2017. Kansainvälisistä asioista vastaava tiimi (kv-tiimi) etsi jäseniä, jotka olivat kiinnostuneista kansainvälisistä vieraista ja heidän auttamisestaan sekä henkilöitä, jotka halusivat olla mukana leirin kansainvälisessä markkinoinnissa. Avoimet pestit oli helppo löytää internetistä, mutta pestin sisältö ei ollut helposti ymmärrettävissä uuden aikuisen partiolaisen näkökulmasta. Pestin sisältö muuttui pestin aikana merkittävästi. Vapaaehtoistyön aluksi osallistuin pestikeskusteluun kv-tiimin päällikön toimesta. Pestikeskustelun tarkoituksena oli käydä läpi pestin työnkuva, siihen liittyvät vastuualueet ja pestin kesto. Lisäksi keskustelussa käytiin läpi pestin esimiehet, joilta vapaaehtoistyöntekijä tarvittaessa saisi apua ja tukea. Pestikeskustelussa ja siitä kirjoitettavassa raportissa (Liite 1) käydään läpi myös vapaaehtoistyöntekijän odotukset työstä ja mitä hän toivoo oppivansa pestin aikana. Varsinaista perehdyttämistä tehtävään ei pestikeskustelussa käyty.

Kokemukseni tästä yksittäisestä pestikeskustelusta oli, että keskustelulla on kaksi tavoitetta: käydä läpi pestin sisältö niin, että vapaaehtoistyöntekijä ymmärtää mikä hänen työnsä on ja miten paljon aikaa ja resursseja se häneltä vaatii sekä miten pitkäksi aikaa hän siihen sitoutuu. Pestilomake omalta osaltaan sitoutti minua työtehtävään. Pestilomakkeella tekijä lupautuu antamaan organisaatiolle tietyn panoksen ja tietää työn keston. Pestilomake määrittelee myös samalla enimmäistyömäärän eikä organisaatio voi olettaa hänen tekevän enempää. Toisaalta taas pestikeskustelussa kirjattiin minulle vapaaehtoistyöntekijänä oppimistavoitteita. Vapaaehtoistyössä saatu kokemus ja taidot ovat työntekijän palkka, koska varsinaista aineellista vastiketta työstä ei makseta. Pestikeskustelussa käytiin myös läpi mahdollinen koulutus, jonka vapaaehtoinen kokee tarvitsevansa ennen pestiin ryhtymistään ja henkilöt, joilta vapaaehtoistyöntekijä saa tarvittaessa tukea ja neuvoja työn suorittamiseen.

Pestausjärjestelmä partion vapaaehtoistyöntekijöillä auttaa auttoi minua uutena aikuisjäsenenä hahmottamaan työn sisällön ja antoi tunteen siitä, etten ole yksin tehtävän kanssa. Tämä tuki osaltaan sitä, että ilman aikaisempaa partiokokemustakin voi aloittaa partiossa toimimisen aikuisenakin.

Vapaaehtoistyön pestini alkoi osallistumisella kevään 2017 aikana Sähkö piirileirin markkinointiin ja kansainvälisen osuuden suunnitteluun sekä Viestintä- ja globalisaatiohankkeen toteuttamiseen. Markkinointitehtäviin en liiketalouden opiskelijana tarvinnut koulutusta, mutta Viestintä- ja Globalisaatiohankkeen sisältöön ja toteuttamiseen järjestettiin koulutus Suomen Partiolaisten toimesta. Markkinointitehtävistä sain pestin avulla hyvää kansainvälistä kokemusta sosiaalisessa mediassa. Näin ollen tavoite oppia uutta ja saada kokemusta täyttyi. Viestintä- ja Globalisaatio kasvatus toi kokemusta sekä globaaleista muuttoliikkeisiin liittyvissä

asioissa, ymmärrystä ennakkoluuloista ja niiden purkamisesta sekä lasten ja nuorten kanssa toimimisesta. Taidot olivat sellaisia, joista voi katsoa olevan suoraan hyötyä työelämässä. Tämä on vapaaehtoistyön ominaisuus, jolla vapaaehtoistoimintaa partiossa tulisi markkinoida ja jolla sitouttaa uusia aikuispartiolaisia.

Leirille osallistuminen ja leirielämä olivat myös täysin uusia kokemuksia. Partion ulkopuolisenä ihmisenä leirille varustautuminen, leirin toimintatapoihin oppiminen ja leirillä ajan viettäminen ovat suuria haasteita, joihin olisin kaivannut enemmän neuvoa ja tukea. Partion piirissä pitkään toimineet pitävät tiettyjä toimintatapoja itsestään selvänä eivätkä osaa ottaa huomioon, että niistä tulisi informoida ja opastaa ensikertalaisia paremmin. Tällaisia asioita ovat muun muassa leirillä tarvittavat välineet, leirin aikataulut ja toimintatavat sekä partio-kulttuuriin kuuluvat tavat. Lisäksi suurleirillä, jossa on aikuisilla paljon tehtäviä sekä vastuuta lapsista ja sitä kautta vähemmän aikaa huomioida uusia aikuisia, uudet aikuiset voivat jäädä aika yksin. Tähän haasteeseen voisi kehittää tutorointijärjestelmän, jossa jokaiselle uudelle aikuiselle nimetään henkilö, joka opastaa uuden partiolaisen leiriarkeen ja varmistaa ettei hän jää vapaa-ajalla yksin.

Leirille osallistuminen oli tehokas tapa tutustua partion arvomaailmaan ja tapakulttuuriin. Lisäksi suurleiri olosuhteissa pääsin keskustelemaan eri lippukuntien edustajien kanssa ja sain kattavamman kuvan partion hyvinkin vaihtelevista ajattelutavoista sekä asenteista. Partioleirillä näkyy hyvin vahvasti lasten ja nuorten itse tekemisen tavoite. Lapset ja nuoret ovat itenäisiä, aloitteellisia ja taitavia arjen askareissa. Lapsesta asti partiolaisiin kasvanut välittämisen kulttuuri näkyi herkästi puutteisiin puuttumisena ja niiden korjaamisena omatoimisesti sekä auttamisena ja osallistumisena. Lisäksi partioleirillä näkyi Koko kylä kasvattaa -tunnelma, jossa kaikki nuoret ja aikuiset auttavat ja neuvovat kaikkia nuorempia osallistujia. Näiden kokemusten näkyväksi tuominen markkinoinnissa olisi suuri apu aikuisten rekrytoinnissa.

Eri lippukuntien edustajien kanssa keskustellessani näkyi myös erilaiset suhtautumiset uusien, ilman aikaisempaa partiokokemusta olevien, aikuisten mukaan partiotoimintaan hankkimisesta. Toisissa lippukunnissa uusien aikuisten koettiin olevan hyvä ja tarvittava lisä lippukunnan toimintaan. He toivat esille, että aikuiset ilman partiotaustaa voivat jopa tuoda uutta näkemystä partion toimintaan. Toiset lippukunnat kokivat, että partion parissa kasvaneet ovat parempi vaihtoehto toiminnan pyörittämiseen. Ilman partiotaustaa olevien aikuisten suurimpana haasteena koettiin olevan ymmärrys siitä, että partion ensisijainen tarkoitus on olla lasten ja nuorten itse toteuttamaa toimintaa, jossa aikuinen on vain taustahenkilö tukemassa nuorten johtajuutta ja kasvua.

Yksikin kokemus siitä, että en ollut tervetullut toimintaan mukaan ilman aikaisempaa kokemusta partiosta, vähentäisi mielestäni sitoutumista merkittävästi ja saisi ehkä jopa lopettamaan vapaaehtoistyön. Tästä syystä perehdyttäminen partion arvoihin ja tavoitteisiin on ensiarvoisen tärkeää, jotta väärinkäsityksiä uusien ja kokeneiden partiolaisten kanssa ei syntyisi ja johtaisi vapaaehtoistyön motivaation laskuun.

Voin pitää partion piirileirille osallistumista hyvänä tapana tutustua partion toimintaan ja arvopohjaan. Leirillä saa lyhyessä ajassa laajan kuvan partion toiminnasta ja pääsee tutustumaan eri lippukuntien erilaisiin toiminta- ja ajattelutapoihin. Leirille meneminen ulkopuolisenä on kuitenkin haaste: leirillä ekstroverttikin ihminen tuntee helposti olevansa ulkopuolinen ja yksin.

5.2 Kyselytutkimuksen toteutus

Opinnäytetyössä perehdyttiin aluksi Uudenmaan Partiopiirin jäsenhankinnan nykytilanteeseen ja sen haasteisiin haastatteleamalla kahta Uudenmaan Partiopiirin työntekijää ja yhtä Suomen partiolaisten työntekijää. Haastatteluissa saatua informaatiota ja aikaisemmista tutkimuksista saatua tietoa hyväksikäyttäen muodostettiin tutkimusongelmat.

Opinnäytetyön tutkimusongelmat olivat:

- Miten saada partion toimintaan mukaan uusia aikuisia jäseniä
- Miten saada heidät jäämään mukaan toimintaan?

Tätä ongelmaa lähdettiin tutkimaan seuraavien tutkimuskysymysten kautta:

Miten tavoittaa potentiaaliset uudet aikuisjäsenet?

Miten saada uudet jäsenet mukaan toimintaan?

Miten parantaa uusien jäsenten sitoutumista partion vapaaehtoistyöhön?

Opinnäytetyön kyselytutkimuksen tarkoitus oli kartoittaa uusien aikuisjäsenten kokemuksia partioon liittymisestä ja sitoutumisesta partion toimintaan. Kyselyn tavoitteena oli löytää ideoita ja kehitysehdotuksia uusien aikuisjäsenien partioon mukaan ottamiseen ja sitouttamiseen. Tutkimusosio päätettiin toteuttaa keräämällä tutkimusaineistoa sähköisen kyselyn avulla. Sähköinen kysely toteutettiin GoogleForms ohjelman avulla.

Kyselyn kohderyhmäksi valittiin jäsenrekisterin mukaan 0-2 vuotta partion jäsenenä olleet yli 18-vuotiaat aikuiset. Heille lähetettiin tutkimuksen markkinointikirje 3.10.2017 ja muistutuskirje 10.10 partion jäsenrekisterissä oleviin sähköpostiosoitteisiin. Kriteerit täyttyviä henkilöitä oli 225. Kysely sulkeutui 24.10.

5.2.1 Kysymyslomake

Kysely muodostettiin haastatteluissa, aikaisemmissa tutkimustuloksissa ja tämän opinnäytetyön havainnointiosiossa esiin nousseiden teemojen mukaisesti. (Liite 2)

Aluksi kyselyssä kysyttiin avoimella kysymyksellä, miksi aikuinen oli liittynyt partioon. Verratuna strukturoituun kysymykseen, avoin kysymys jätti mahdollisuuden kertoa myös ennalta odottamattomiakin motivaatiot liittymiseen. Sen jälkeen kyselyssä kartoitettiin, mitä kautta vastaajat olivat saaneet tiedon partiosta, jotta voitiin kartoittaa miten tavoittaa potentiaaliset aikuispartiolaiset. Lisäksi kysyttiin, miten he saivat yhteyden lippukuntaan. Kysymyksellä testattiin hypoteesia, jonka mukaan lippukuntiin yhteyden saaminen saattaa olla hankalaa ja olla vaikeuttaa tai viivästyttää vapaaehtoistyön aloitusta.

Kyselyssä kartoitettiin seuraavaksi aikuisjäsenten kokemuksia partioon vastaanottamisesta, koska partio oletettiin olevan ennakkotietojen perusteella vaikeasti lähestyttävä tiiviinä yhteisönä ja tietyt toimet voivat tätä henkistä raja-aitaa madaltaa.

Jäsenille, jotka tekivät jo vapaaehtoistyötä partion piirissä, esitettiin lisäkysymyksiä vapaaehtoistyön motivaatioista. Kysymys oli strukturoitu ja vastaukset oli muodostettu vapaaehtoistyön motivaatioteorioiden sekä aikaisempien vapaaehtoisuuden motivaatiota käsittelevien suomalaisten tutkimuksien mukaisesti. Lisäksi kysymyksessä oli kohta 'muu', jossa vastaaja pystyi kertomaan ennakkoon odottamattoman vastauksen. Partion vapaaehtoistyön erityispiirre pestausjärjestelmä ja sen tarpeellisuus käsiteltiin myös kyselyssä.

Niille, jotka eivät olleet osallistuneet vapaaehtoistyöhön partiossa, esitettiin kysymys syytä myös tähän. Tärkeimmäksi tutkimuskohteeksi tälle ryhmälle koin sen tiedon saamisen, mikä saisi heidätkin mukaan toimintaan aktiivisesti. Tätä varten kyselyssä oli avoin kysymys, johon ei toisin sanoen esitetty mitään vaihtoehtoja rajoittamaan vastausta.

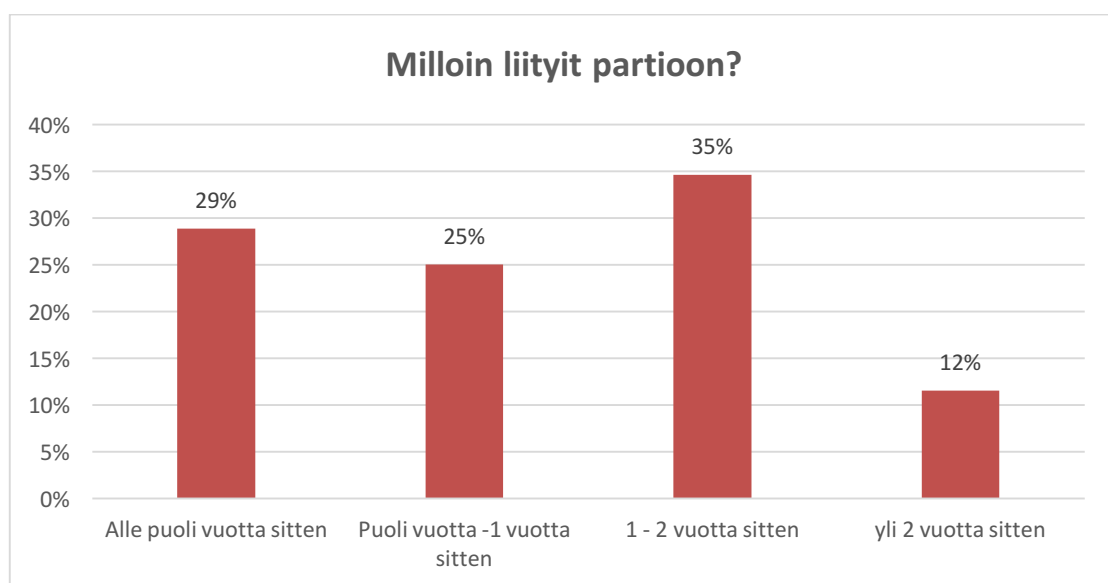
Koska tutkimusten mukaan motivaatio tehdä vapaaehtoistyötä saattaa muuttua ajan kuluessa, tutkimuksessa kysyttiin myös motivaation muuttumista. Muuttuneeseen motivaatioon tulee myös reagoida organisaatiossa ja tarjota esimerkiksi toisenlaisia tehtäviä.

Tekijä sitoutuu vapaaehtoistyöhön, mikäli hänen odotuksensa täyttyvät vapaaehtoistyössä. Tästä syystä kyselyssä esitettiin kysymys odotusten vastaamista partion todellisuuteen. Mikäli odotuksissa ja todellisuudessa olisi suuri ero, tulisi keskittyä vapaaehtoistyön sisällön viestimisen selkeyteen ja siihen, että sisällöstä tulee todellinen kuva.

Kyselyyn saatiin 52 vastausta. Kyselyn vastausprosentti oli siten 23,1. Aineiston kvantitatiivinen aineisto käsiteltiin Microsoft Excel - ohjelmalla ja avointen kysymysten vastaukset analysoitiin sisällön erittelyllä. Sisällön erittelyn avulla tästäkin aineistosta saatiin kvantitatiivinen aineisto.

5.2.2 Tutkimustulokset

Taustatietona kyselyssä vastaajilta kysyttiin, milloin he olivat liittyneet partioon. Vaikka kysely lähetettiin vain henkilöille, jotka jäsenrekisterin mukaan olivat olleet partiossa alle 2 vuotta, vastaajista 12 % oli ollut partiossa yli 2 vuotta. Vastanneista suurin osa (35 %) oli ollut partiossa 1-2 vuotta.



Kuvio 2: Vastaajien partioon liittymisen ajankohta (n=52)

Vastaajia pyydettiin määrittelemään senhetkisen roolinsa partiossa. Vastauksia tähän kysymykseen tuli 50. Suurin osa vastaajista toimi partiossa aktiivisesti. Suurin osa vastaajista toimi partioryhmien vetäjinä eli laumojen ohjaajina pienimmille partiolaisille (21 mainintaa) tai avustavina ohjaajina (3 mainintaa). Osa vastaajista toimi satunnaisesti avustavissa tehtävissä (4 mainintaa). Monella vastaajista oli kaksi tai useampi vastuutehtävä organisaatiossa (8 mainintaa). Vastaajista 4 kertoi olevansa mukana perhepartiossa. Vain yksi vastaaja määritteli roolinsa vain kannatusjäseneksi. Muita rooleja oli muun muassa lippukunnanjohtaja.

Vastaajilta kysyttiin avoimella kysymyksellä syytä siihen, miksi he olivat liittyneet partioon aikuisena. Vastauksia tähän kysymykseen tuli 51 kappaletta. Ehdottomasti suurin syy aikuisen partioon liittymiseen oli omien lasten partioharrastus (27 mainintaa, 53%). Osassa vastauksista tuotiin esiin, että aikuisen partion toimintaan mukaan tuleminen on mahdollistanut lapsen

harrastuksen ja ollut sitä kautta jopa välttämätöntä (8 mainintaa). Syitä vastaajat kuvailivat esimerkiksi seuraavilla kommentteilla:

”Omat lapset, jotka aloittivat partion.”

”Halusin omat lapset partioon ja ainoa mahdollisuus oli tulla itse johtajaksi.”

Oma partiotausta oli ollut syynä joidenkin vastaajien syynä palata partion pariin (6 mainintaa). Muita syitä liittyä partioon olivat partion kokeminen mielenkiintoiseksi harrastukseksi (4 mainintaa), perhepartio (4), halu auttaa (2), uusien ystävien saaminen (2), koulutukset (1) ja halu toimia lasten kanssa (1). Lisäksi kaksi vastausta kuvasi liittymistä siirtymäksi ensin pienistä avustavista tehtävistä varsinaiseksi jäseneksi.

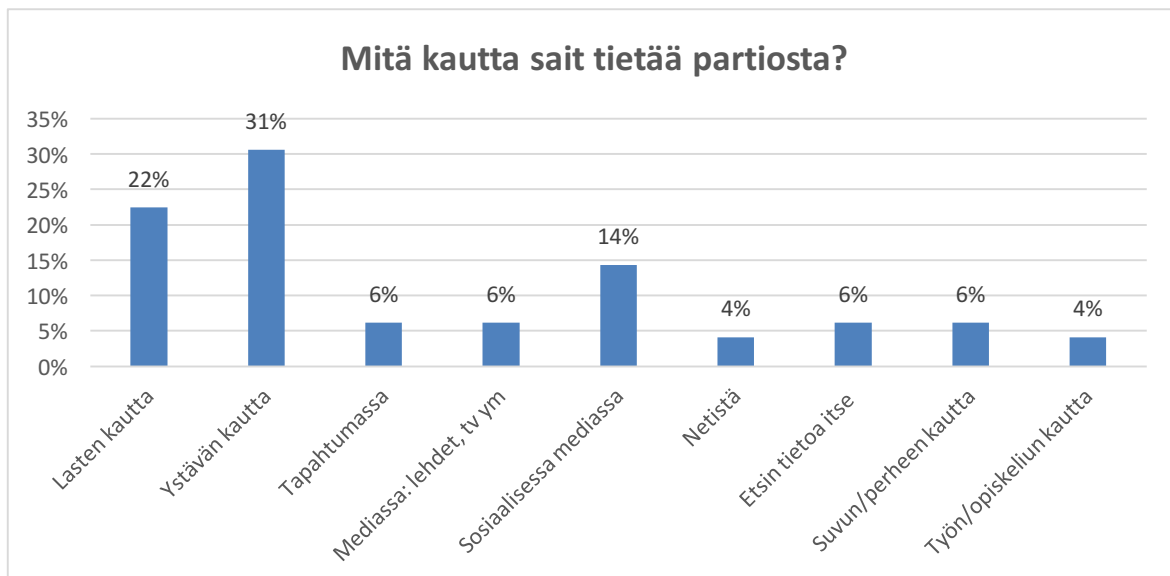
”Kaveri kertoi toiminnasta ja innostuin sitä kautta toiminnasta. Halusin päästä ulkoilmaelämään ja saada uusia tuttavuuksia.”

”Kauan toiminut partion ulkopuolisena apukäsinä esim. kisoissa niin nyt lupauduin hoitamaan pestin, joka vaati jäsenyyttä.”

Vastaajista 56 % oli ollut partion toiminnassa mukana myös lapsena. Heillä oli edellisten syiden lisäksi motivaationa liittyä partioon aikuisena hyvät muistot partiosta (3 mainintaa), yhteishenki ja ystävät (2) ja partion arvot (1). Kaksi vastaajista kuvasi syyksi liittyä partioon tarkemmin sen, että he haluavat tarjota lapsille saman hyvän kokemuksen partioharrastuksen myötä, jonka ovat itse lapsena saaneet.

”Partiosta jäi mukavia muistoja ja hyviä oppeja, joten halusin tarjota lapselle saman mahdollisuuden.”

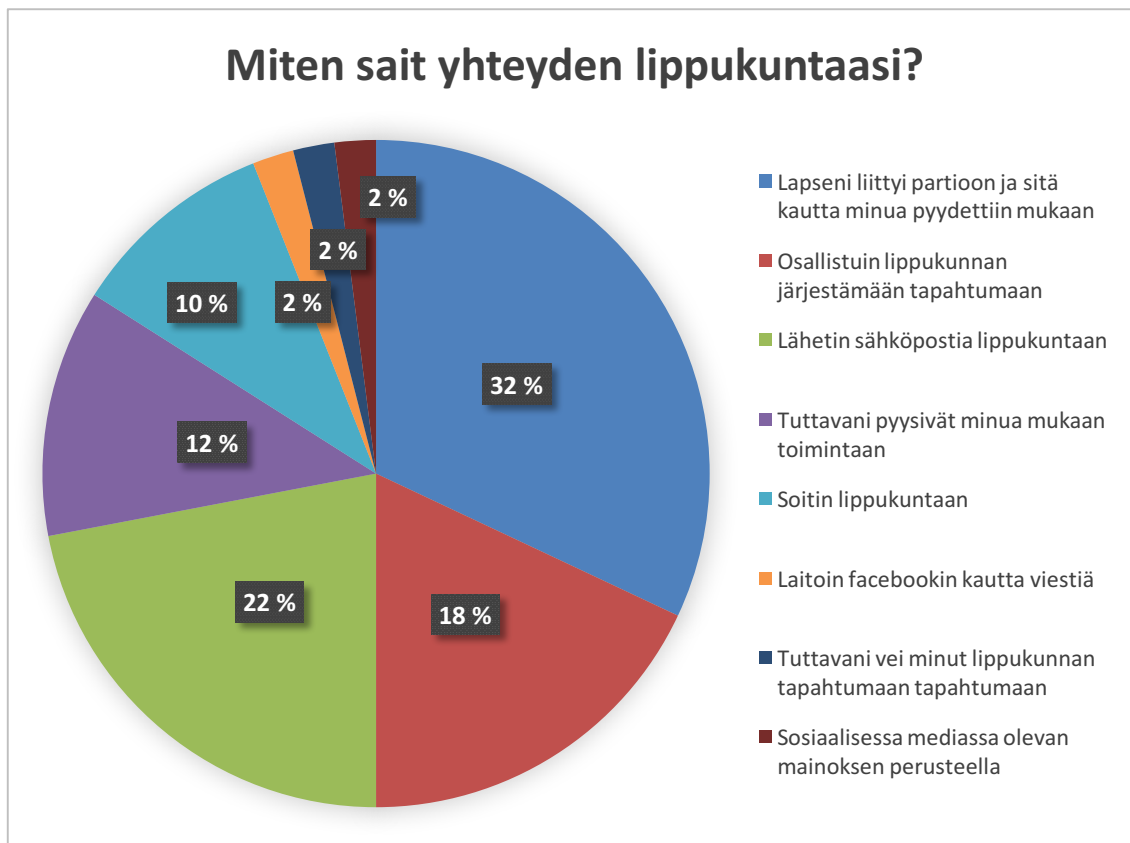
Kyselyssä selvitettiin, miten vastaajat olivat saaneet tietää partiosta. Suurin osa vastaajista oli kuullut partiosta ystävien kautta (31 %) tai lasten kautta (22 %). Sosiaalinen media oli tavoittanut myös 14 % vastaajista.



Kuvio 3: Kanava, jonka kautta partiosta oltiin kuultu (n=49).

Niiltä vastaajilta, jotka olivat saaneet tietää partiosta lasten kautta, kysyttiin, miten heidän lapsensa olivat saaneet tietää partiosta. Tähän kysymykseen tuli 10 vastausta. Lapset olivat saaneet tietää partiosta ystäviltään, koulusta, mediasta tai perheenjäseniltä.

Vastaajista suurin osa oli saanut yhteyden omaan paikallisjärjestöön eli lippukuntaan, sitä kautta, kun heidän lapsensa oli liittynyt partioon (32 %). Useat olivat aloittaneet partion osallistumalla lippukunnan tapahtumaan (18 %) tai ottamalla itse aktiivisesti yhteyttä sähköpostilla, puhelimella tai Facebook- viestillä lippukuntaan (yhteensä 34 %). Monet olivat lähteneet myös tuttavien pyytäessä mukaan toimintaan (12 %).



Kuvio 4: Tavat ottaa yhteyttä omaan paikallisjärjestöön eli lippukuntaan.

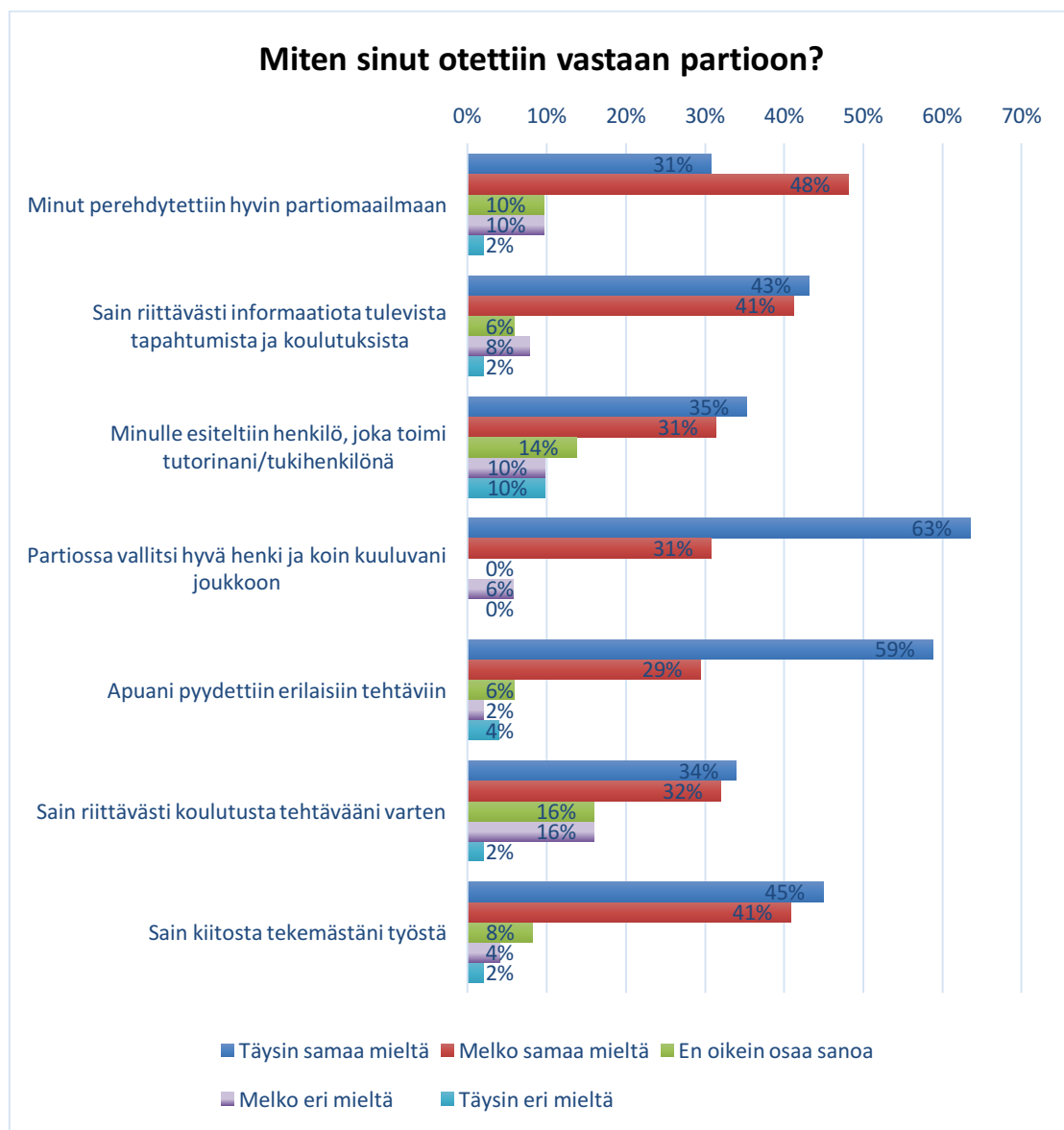
Kyselyssä pyydettiin vastaajia kertomaan, oliko yhteydenotto lippukuntaan helppoa. Tähän avoimeen kysymykseen tuli 47 vastausta. Ehdoton enemmistö vastaajista koki, että yhteydenotto oli ollut helppoa: yhteystiedot olivat löytyneet helposti ja viesteihin oli vastattu nopeasti (41 mainintaa, 87 %). Yhteystiedot oli saatu joko internetistä tai ystäviltä. Vain kaksi vastaajaa ei ollut löytänyt yhteystietoja ja 3 vastaajaa oli joutunut odottamaan vastausta viestiinsä pidempään.

”Oli helppoa, sähköpostiin vastattiin nopeasti.”

”Facebookissa oli sivu, jonka kautta laitoin viestiä, johon vastattiin erittäin myönteisesti.”

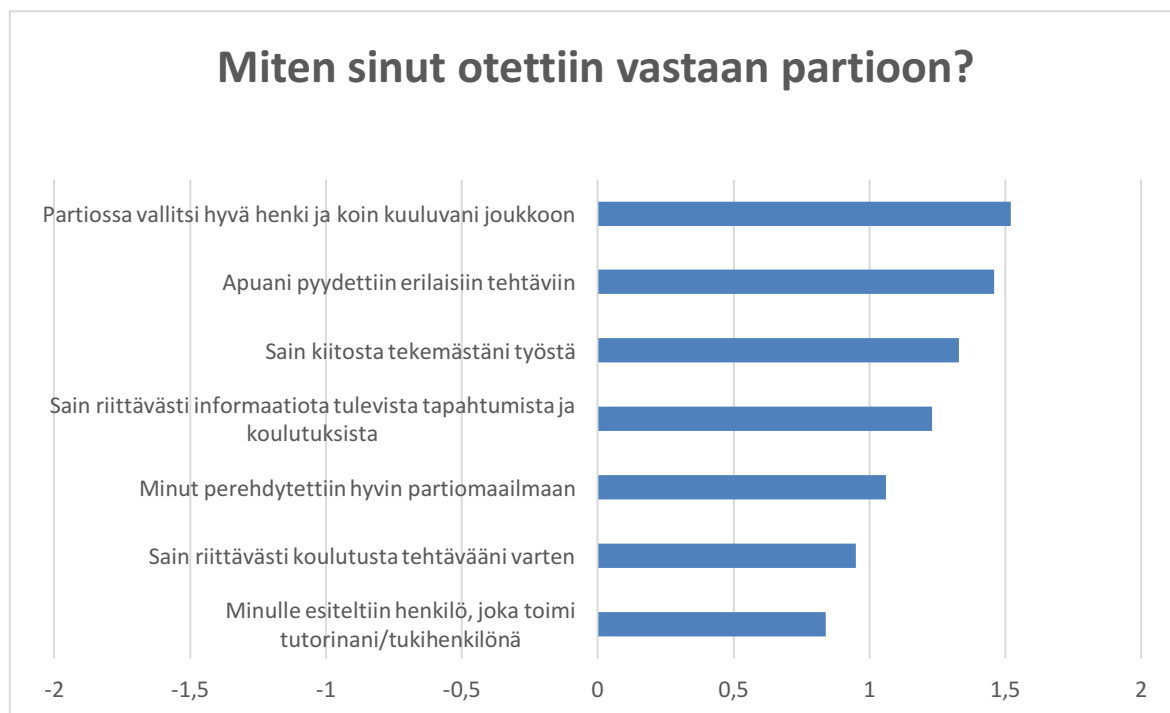
Kyselyssä pyydettiin vastaajia arvioimaan tapaa, jolla heidät otettiin vastaan partioon. Vastauksia tähän kysymykseen ”Miten sinut otettiin vastaan partioon” saatiin jokaiseen väittämään vastauksia 49-52 kappaletta. Vastausten perusteella partiossa vallitsi hyvä yhteishenki (94 % täysin tai melko samaa mieltä) ja uuden partiolaisen apua pyydettiin hyvin erilaisiin tehtäviin (88 % täysin tai melko samaa mieltä). Useat aikuisjäsenet olivat saaneet kiitosta tekemästään työstä (86 % täysin tai melko samaa mieltä), saaneet hyvin tietoa tulevista tapahtumista sekä koulutuksista (84 % täysin samaa mieltä tai melko samaa mieltä) ja partiomaailmaan perehdytys oli myös tapahtunut hyvin (79% täysin tai melko samaa mieltä). Vastaajista

melkein viidesosa (18 täysin eri tai melko mieltä) oli kokenut, etteivät he olleet saaneet riittävää koulutusta tehtävään ja viides osa oli jäänyt ilman henkilöä, joka olisi toiminut heidän tukihenkilönään partiossa (20 % täysin tai melko eri mieltä).



Kuvio 5: Partioon vastaanottamista tukevat toimet

Partioon vastaanottamisen arvioista laskettiin myös keskiarvot, jossa täysin samaa mieltä vastausta vastaa 2 ja täysin eri mieltä -2. En oikein osaa sanoa - vastauksia ei sisällytetty keskiarvoihin.



Kuvio 6: Keskiarvot partiioon vastaanottamisen arvioista

Vastaajia pyydettiin myös kuvailemaan avoimessa kysymyksessä niitä toimia, jotka he katsoivat vaikuttaneen positiivisesti heidän sitoutumiseensa partiioon. Vastauksia kysymykseen tuli 37. Tärkeimpänä tekijänä partiioon sitoutumisen innostajana vastaajat toivat esiin hyvän hengen ja avoimuuden (10 mainintaa). Hyvällä hengellä tarkoitettiin yhteishenkeä, ystävällisyyttä ja hyvän esimerkin näyttämistä. Toiseksi eniten vastauksissa oli mainittu sitoutumista parantavana tekijänä kiitoksen antaminen ja kannustaminen (7 mainintaa). Kiitokseksi riitti pienet sanalliset kiitokset tai lapsen hymy.

”Hyvä ja avoin yhteishenki.”

”Pienet kiitokset ovat tärkeitä.”

Muita hyviä keinoja sitouttaa partion toimintaan olivat vastaajien mielestä muun muassa neuvosten ja tiedon jakaminen (6 mainintaa), aikuisten retket sekä muu aikuistoiminta (3 mainintaa), tukihenkilön nimeäminen (3 mainintaa), koulutukset ja niihin kutsuminen (2 mainintaa), sekä se, ettei aikuiselta vaadita liikaa vaan toiminta pysyy vapaaehtoisena (2 mainintaa).

”Kannustaminen ja ihminen, keneen voi olla yhteydessä, jos tarvitsee tukea.”

”Vastuupartiolaisen puhelinnumero, matalalla kynnyksellä yhteydenotto.”

Vastaaajia pyydettiin myös nimeämään toimia kehittämiskohteita aikuisten vastaanottamisessa partioon. Tähän kysymykseen tuli 34 vastausta. Suurin osa vastauksista käsitteli sitä, että olisi toivottu enemmän perehdytystä ja neuvontaa. Perehdytystä toivottiin partion toiminnasta yleensä (9 mainintaa) ja ryhmien vetämisestä (6 mainintaa). Lisäksi oltaisiin toivottu perehdytystä hallinnollisissa asioissa ja jäsenrekisteriohjelman käytössä (2 mainintaa) ja ristiriitailanteiden hoidosta (1 maininta). Ryhmän vetämisessä koulutusta olisi kaivattu toimintatapoihin perehdyttämisen lisäksi esimerkiksi neuvoja vilkkaiden lasten kanssa toimimisesta.

”Edelliset lauman vetäjät mukaan meidän uusien kanssa uuden kauden alkuun; menneiden kausien esittely käytännössä.”

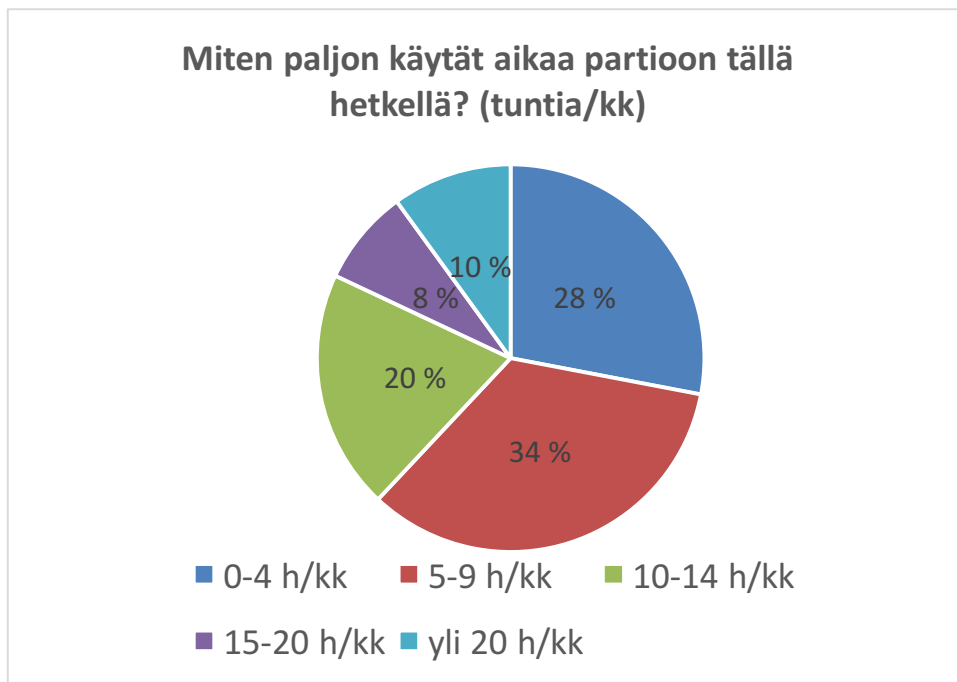
”Täysin ulkopuolelta tulleet, olisin kaivannut jonkun paremman briiffin siitä, mitä partio oikeasti on.”

Lisäksi vastaaajat olisivat toivoneet tukihenkilön, joka olisi auttanut neuvonut, auttanut alkuun toiminnassa ja jonka kanssa olisi voinut keskustella (5 mainintaa). Partiolaisten toivottiin myös olevan aktiivisempia lähestymään uusia jäseniä, jolloin kukaan ei jäisi ulkopuoliseksi (4 mainintaa).

”Perehdytys, pitäisi olla niin sanottu kummi joka ehtii kertoa ja olla tapahtumissa mukana.”

”Avoimuus. Itse olen sosiaalinen ja ulospäinsuuntautunut. Osaan pyytää apua ja kysyä. Moni ei, joten auttaminen tuo avun takaisin.”

Vastaaajista suurin osa (90,4 %) oli toiminut partiossa vapaaehtoistyössä eli ollut mahdollistamassa partiotoimintaa. Vastaaajista kolmasosa käytti partioon 5-9 tuntia kuukaudessa (34%). Alle viisi tuntia kuukaudessa käytti 28% ja yli 15 tuntia 18%.



Kuvio 7: Partioon käytetty aika kuukaudessa (n=50).

Partiossa vapaaehtoisen aloittaessa vapaaehtoistyön hänen kanssaan käydään pestikeskustelu, joka toimii rekrytointikeskusteluna sekä täytetään pestilomake, joka toimii eräänlaisena työ-sopimuksena. Kyselyssä vastaajilta kysyttiin, olivatko he käyneet työn aloittaessaan pestikeskustelun ja heiltä pyydettiin mielipidettä pestikeskustelun- ja lomakkeen tarpeellisuudesta. Vain 25 prosenttia (12 vastaajaa) oli käynyt pestin aluksi pestikeskustelun ja täyttänyt lomakkeen. Pestikeskustelua pidettiin kuitenkin tärkeänä. Vain 2 vastausta piti keskustelua hyödyttömänä.



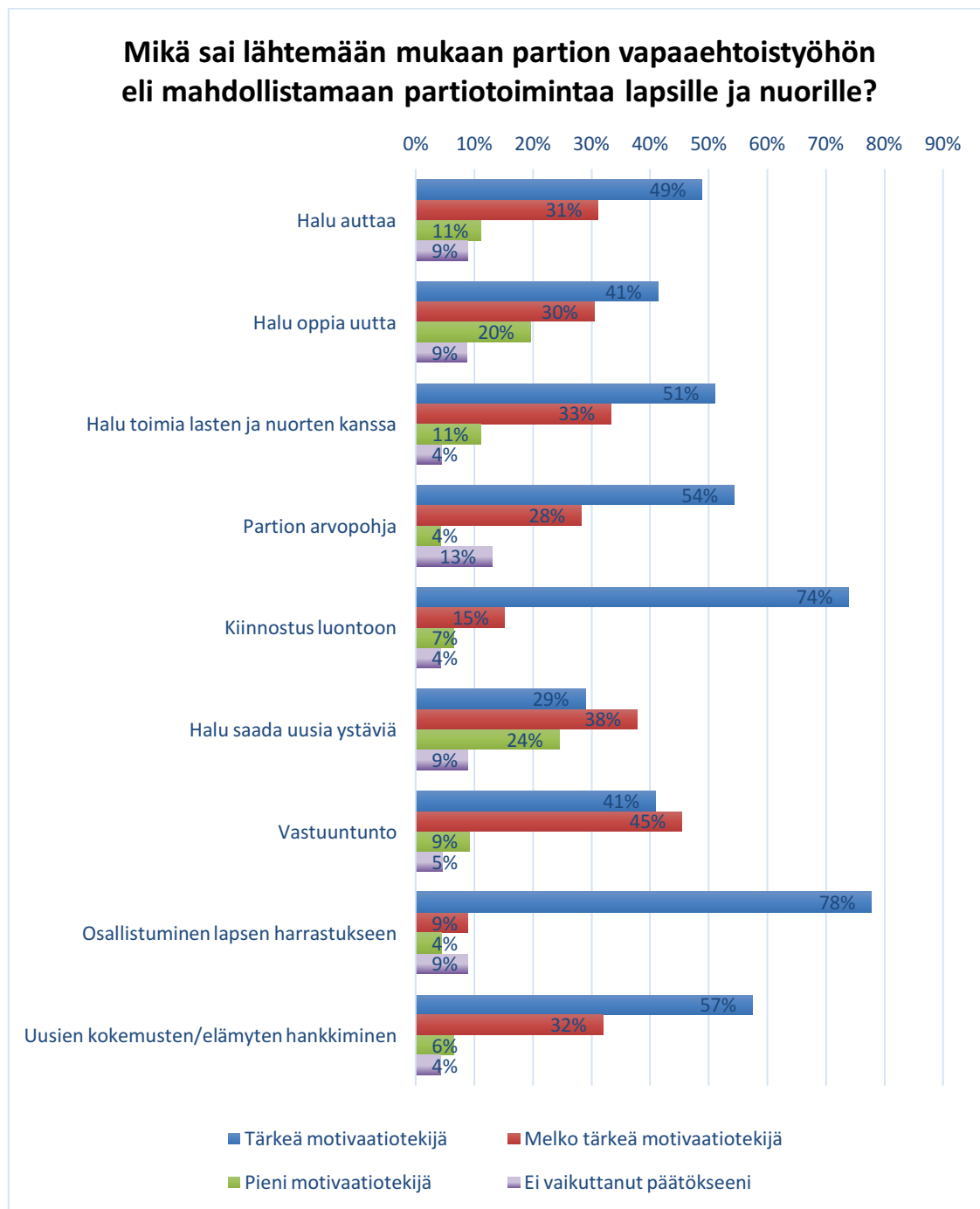
Kuvio 8. Mielipiteet pestikeskustelusta.



Kuvio 9: Mielipiteet pestilomakkeesta.

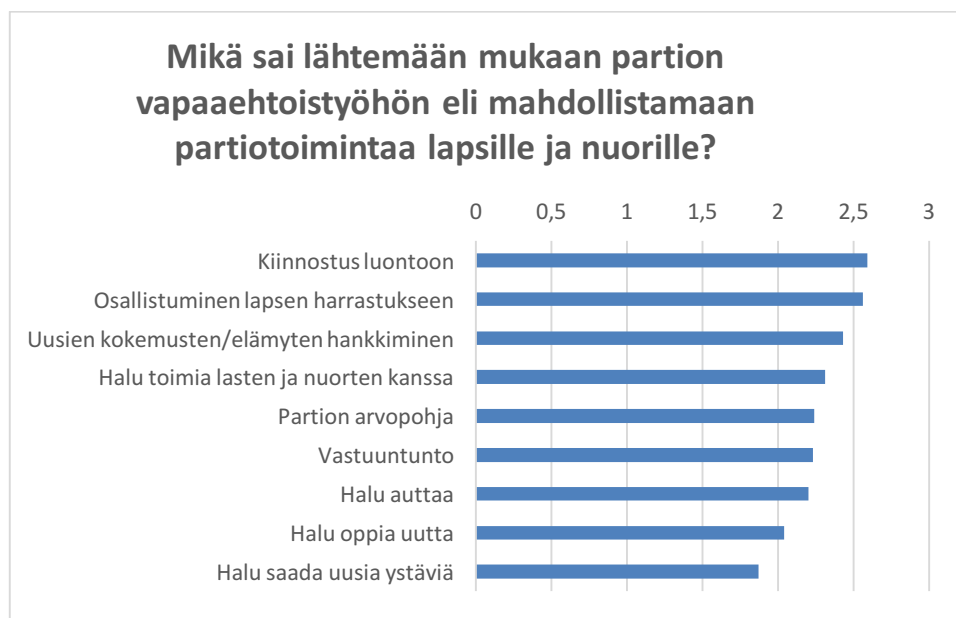
Tärkeimpiä motivaatioita lähteä tekemään partioon vapaaehtoistyötä olivat osallistuminen oman lapsen harrastukseen (78 %:lle tärkeä motivaatiotekijä) sekä kiinnostus luontoon (74%:lle tärkeä motivaatiotekijä). Suurelle osalle partion arvopohja oli tärkeä motivaatio te-

kijä, mutta 13 % arvopohja ei ollut vaikuttanut päätökseen lähteä vapaaehtoistyöhön ollenkaan. Suurin osa vastaajista ei pitänyt uusien ystävien saamista tärkeänä motivaatio tekijänä (29 %:lle tärkeä motivaatiotekijä).



Kuvio 10: Motivaatiotekijät lähteä vapaaehtoistyöhön partioon. (n=45-47)

Laskettaessa keskiarvo motivaatiotekijöiden merkityksestä kiinnostus luontoon nousi merkittävimmäksi tekijäksi. Keskiarvot muodostuvat annettaessa arvot tärkeä motivaatiotekijä = 3 - ei vaikuttanut päätökseen = 0.



Kuvio 11: Motivaatiotekijöiden merkitysten keskiarvot.

Kyselyssä annettiin vastaajille kertoa myös valmiiden vaihtoehtojen lisäksi muita motivaatiotekijöitä aloittaa vapaaehtoistyö partiossa. Vastaajat mainitsivat motivaatiotekijöiksi myös hyvän tekeminen, yhteishenki, partio elämäntapana, mielekäs tekeminen, lasten kasvun tukeminen ja oman osaamisen hyödyntäminen.

Vastaajien joukossa ei ollut montakaan henkilöä, jotka eivät olisi mukana partion vapaaehtoistyössä. Heistä neljä vastasi kysymykseen 'Olisiko sinulla kiinnostusta lähteä mukaan partion toimintaan vapaaehtoistyön muodossa'. Kahdella vastaajista olisi ollut kiinnostusta, mutta he eivät kokeneet tietävänsä partiosta riittävästi lähteäkseen mukaan.

Kyselyssä tutkittiin myös sitä, mitkä ovat vapaaehtoisten motiivit jatkaa vapaaehtoistyötä aloittamisen jälkeen. Kysymykseen vastasi 43 henkilöä. Vastaajista 25 kertoi motivaation muuttuneen jollain tavalla. Moni koki toiminnan mukavaksi (12 mainintaa), uudet hyvät ystävät (7 mainintaa), mahdollisuus vaikuttaa lapseen ja tukea heitä (5 mainintaa). Muita syitä olivat muun muassa halu kehittää itseä (1 maininta) tai lippukunnan toimintaa (2), halu auttaa (1) ja luonto (1). Vastauksissa mainittiin esimerkiksi, että vapaaehtoistoimintaan oli lähdetty lapsen harrastuksen mahdollistamiseksi, mutta huomattu, että partio antaa itsellekin paljon.

”Aloitin puhtaasti sen vuoksi, että sain lapseni mukaan partiioon, mutta innostuin jo heti verkkurssilla partiosta muutenkin ja nyt olen jo tosi monessa mukana. Jatkamaan saa se, että voi mahdollistaa lapsille hienon harrastuksen, mutta myös kaikki uudet aikuiset ystävät joita tämän kautta on saanut.”

”Partio antaa itsellekin paljon. Akelakoulutus ... on saanut huomaamaan, mikä vaikutus ja rooli johtajalla on lapsiin.”

Kyselyssä esitettiin kysymys myös siitä, onko vapaaehtoisten toiveet työnsä laadusta muuttunut ja onko toiveisiin vastattu. Tähän kysymykseen tuli 29 vastausta. Isolla osalla vastaajista ei olleet toiveet työn laadusta muuttuneet (8 mainintaa). Tähän syyksi mainittiin muun muassa se, että vastaajat olivat olleet mukana partiossa vielä lyhyen aikaa.

’Kohta vasta vuosi täynnä, ei vielä muutoksia.’

Vastaajista 11 mainitsi, että toiveet ovat muuttuneet ja osa kertoi, että toiveisiin on myös vastattu (7 mainintaa). Vastuuta on muun muassa lisätty kokemuksen karttuessa tai vähennetty elämän tilanteen muuttuessa. Kaikki vastaajista eivät osanneet määrittellä, onko heidän toiveensa muuttuneet.

Kyselyssä selvitettiin myös, onko vastaajien osaamista hyödynnetty partiossa. Vastauksia kysymykseen saatiin 46 kappaletta. Vastaajista 21 kohdalla oli heidän osaamistaan kartoitettu partion toimesta, mutta lähes saman verran (20) vastasi, ettei heidän osaamistaan ollut kysytty.

Kyselyn lopuksi vastaajilta kysyttiin, onko partio vastannut heidän ennako-odotuksiaan. Vastauksia kysymykseen tuli 44. Vastaajista 39 % oli sitä mieltä, että partio oli vastannut heidän odotuksiaan. Muille vastaajille partio oli ollut jollain tavalla erilaista kuin he olivat odottaneet. Vastaajista 10 (23 %) koki, että partio ei ollut vastannut odotuksia negatiivisessa mielessä. He kertoivat, että esimerkiksi aikuisten vastuu ja työmäärä on ollut odotettua suurempi (3 mainintaa), organisaatio toimii huonosti (3 mainintaa) ja että vanhat partioarvot eivät näy toiminnassa (2 mainintaa). Muita mainittuja asioita oli liian tiivis ryhmä, johon on vaikea päästä sisään (1 maininta) ja liian vähän luonnossa liikkumista (1 maininta).

Positiivisesti partio oli yllättänyt 27 % prosenttia vastaajista (12 mainintaa). Eniten vastaajia oli yllättänyt toiminnan laajuus ja monipuolisuus (4 mainintaa). Lisäksi vastaajat toivat esille, että on päässyt hyvin mukaan ryhmään ja saanut tukea (2 mainintaa) sekä sen, että organisaatio toimii hyvin (1 maininta) ja sen, että on päässyt kokeilemaan ja oppimaan uusia asioita (1 maininta). Vastaajista 4 kertoi, että partio on yksinkertaisesti ollut hausempaa kuin he olivat odottaneet.

6 Tarinallistamistyöpaja

Uusien aikuisten jäsenten saaminen partion toimintaan vaatii partion vapaaehtoistyön markkinoimista niin, että potentiaalinen uusi vapaaehtoistyöntekijä ymmärtää, mitä pesti häneltä vaatii, mutta ennen kaikkea mitä pesti hänelle antaa. Asiatieto, joka liittyy vapaaehtoispestiin partiossa, saadaan perinteisin markkinoinninkin keinoin potentiaalisen aikuisjäsenen tietoon. Kokemukseni mukaan partion suurinta antia on kuitenkin toiminnan elämyksellisyys, jota on vaikea markkinoinnin keinoin tuoda esiin. Tarinallistamalla uuden aikuisen kokemus voidaan luoda markkinointikonsepti, joka tuo esiin ennen kaikkea partiossa saadut elämykset ja erilaiset kokemukset.

Partio käyttää oikeiden aikuisten partiolaisten tarinoita markkinoinnissaan, mutta varsinainen elämyksellisyys ei niistä mielestäni välity. Uuden aikuispartiolaisen polku partion jäseneksi tarinallistamalla fiktiivisen hahmon kautta antaa mahdollisuuden lisätä markkinointiin elämyksellisiä elementtejä. Palvelukokemuksen tarinallistamiseen on Kalliomäki luonut liikeyrityksille tarkoitetun konseptin (Kalliomäki 2014, 7), joka on muunnettavissa partion aikuisjäsenhankinnan käyttöön.

6.1 Tarinallistaminen

Kaikkea liiketoimintaa voidaan kehittää tarinallistamalla asiakkaan palvelukokemus. (Kalliomäki 2014, 17). Tarinankerronta on hyvä tapa olla vuorovaikutuksessa ja viestiä asioita. (Rauhala & Vikström 2014, 23). Tarinallistamisella tarkoitetaan sepitteellistä tarinaa jostakin palvelusta tai konseptista, jonka yritys tai yhdistys asiakkaalle tarjoaa (Kalliomäki 2014, 7). Sepitteellinen tarina ei ole kuitenkaan ristiriidassa totuuden kanssa vaan se luo elämyksellisyttä, korostaa yrityksen tai yhdistyksen arvoja ja osaamista. (Kalliomäki 2014, 17). Tarinaa kerrottaessa tulee myös tuoda selkeästi ilmi, ettei tarina ole tosi vaan kuvitteellinen (Rauhala & Vikström 2014, 99-101).

Tarinan ominaisuuksia ovat selkeä rakenne, kronologisuus, syy-seuraussuhteet eli juonellisuus, tarinan karikatyyriset hahmot, faktan ja fiktion sekoittaminen, tunteisiin vetoaminen ja eri aistien kautta tapahtuva informaatio. (Kalliomäki 2014, 17). Tarinan tulee olla aito ja rosoinen, jotta asiakas voi samaistua sen hahmoon ja epätäydellisyys luo kiinnostavuutta. (Kalliomäki 2014, 17). Tarinan etuina on se, että se vetoaa tunteisiin, herättää kiinnostusta, auttaa muistamaan, tuo selkeyttä monimutkaiseen prosessiin ja muuttaa yrityksen abstraktit arvot

ymmärrettävään konkreettiseen muotoon. Tarinan kertoja voi olla yrityksen edustaja tai asiakas. Yrityksen edustaja voi tarinan avulla kertoa tuotteesta tai palvelusta. Asiakkaan tarinasta voidaan poimia asiakkaan odotuksia palvelulle, vaikka hän ei niitä kysyttäessä osaisi suoraan kertoa. (Rauhala & Vikström 2014, 24-29). Lisäksi tarinankerronnalla voidaan saada työryhmät katsomaan tulevaisuutta uudella tavalla ja sitoutumaan prosessiin. (Rauhala & Vikström 2014, 33-34).

Hyvä tarinallistaja on tavoitteellinen, tuntee yleisönsä ja osaa rakentaa toimivan tarinan. Tavoitteellisuudella tarkoitetaan sitä, että hänen pitää ensimmäiseksi miettiä mihin hän tarinallaan pyrkii tai mihin tarinan haluaa vaikuttavan. Kohdeyleisön tuntemus auttaa määrittelemään sen, mihin yleisö pystyy samaistumaan eli esimerkiksi minkälaisia hahmoja tarinaan kannatta valita. (Rauhala & Vikström 2014, 43). Jos kohdeyleisö ei ole joukko entuudestaan tunnettuja henkilöitä, suuremmasta kohdeyleisöstä voi muodostaa arkkityyppejä, joille tarinaa aletaan kertoa. Mikäli mahdollista, tarinan kirjoittajalla ja kohdeyleisöllä tulisi olla yhteisiä kokemuksia. Tarinan kertoja voi myös pyrkiä hankkimaan kohdeyleisön kanssa yhdistäviä kokemuksia ennen tarinan kerrontaa. Kohdeyleisöstä tulisi ymmärtää millaisia arjen haasteita heillä on ja mitkä ovat heidän tarpeensa. Tarina tulee myös kertoa sellaisella termistöllä, jonka kohdeyleisö ymmärtää ja tarinan tulee sisältää asioita, jotka koskettavat yleisöä. (Rauhala & Vikström 2014, 115-119). Toimiva tarina on mielenkiintoinen, mutta myös saavuttaa sille asetetun tavoitteen. (Rauhala & Vikström 2014, 43). Tarinan pitää olla niin selkeä ja yksinkertainen, että sen perusidean voi tiivistää yhteen lauseeseen. Kun tavoite ja sisältö on määritelty, voidaan tarinasta miettiä yksityiskohtia kuten missä ja milloin tarina tapahtuu, kuka on sen päähenkilö. Tarinan edetessäkin pitää jättää kaikki epäolennainen pois, jotta yleisön mielenkiinto saadaan pidettyä yllä. Tarinalla tulee tietysti olla aina onnellinen loppu (Rauhala & Vikström 2014, 140). Kaikki tarinat voivat juoneltaan katsoa olevan yhtä seitsemästä perusjuonesta: taistelua hirviötä vastaan, ryysyistä rikkauksiin, jonkin arvokkaan tai tavoiteltavan asian etsintä, matka toiseen todellisuuteen sekä palaaminen muuttuneena ihmisenä, komedia, jossa hämmentävä tilanne kääntyy kummallisuudesta huolimatta onnelliseen loppuun tai tragedia, jossa päähenkilö ei saa tavoittelemaansa sekä uudelleen syntyminen, jossa päähenkilö pelastuu todella pahasta paikasta. (Rauhala & Vikström 2014, 145-147).

Uuden aikuisjäsenen partion toimintaan mukaan saaminen, toimintaan perehdyttäminen ja sitouttaminen voidaan mieltää palveluksi, joka partion organisaatioiden, lippukunnan ja partiopiirin, tulee tarjota uudelle jäsenelle. Palveluiden ja palvelukokonaisuuden selkiyttämiseksi voidaan käyttää tarinallistamista. Tarinallistamisen käyttää myös markkinoinnin ulkopuolelle koskemaan kokonaisvaltaisesti asiakkaan palvelukokemusta. Partion mahdollistajien eli aikuisten vapaaehtoisten toiminnasta voidaan luoda sellainen fiktiivinen tarina, jonka avulla jokainen toimintaan mukaan tuleva aikuinen sisäistää partion toiminnan sisällön ja arvopohjan sekä johon jokainen uusi jäsen voi samaistua ja ostaa tarinan.

Opinnäytetyön tuloksena on ehdottaa Uudenmaan Partiopiirille tarinallistamisen käyttämistä uusien jäsenien palvelukokemuksen kehittämiseksi. Tarinallistamiskonseptin toimivuutta partioympäristössä järjestämällä tarinallistamistestyöpaja aiheesta. Testityöpajasta ja mahdollisesti myöhemmin järjestettävistä tarinallistamistyöpajoista saatuja tarinoita voitaisiin käyttää hyväksi uuden aikuispartiolaisen palveluympäristön, palveluprosessin ja markkinoinnin kehittämiseksi.

Tarinallistamisessa on tärkeää tuntee se kohdeyleisö, jolla tarina aiotaan kertoa. Opinnäytetyön kyselytutkimuksessa pyrittiin tutkimaan uusien aikuispartiolaisten ajatuksia ja motivaatioita partioon liittymisestä ja siellä vapaaehtoistyön tekemisestä. Tätä pohjatietoa voidaan käyttää apuna tarinallistamistyöpajoissa.

Tarinallistamisen metodiksi valittiin Kalliomäen (2014) elokuvakäsikirjoitusmetodi. Vapaaehtoisista aikuisista muodostettu ryhmä pyydettiin tekemään uuden partiolaisen tarinasta elokuvakäsikirjoitus annettujen ohjeiden avulla (Liite 2).

Tarinallistamisprosessissa voidaan Kalliomäen mukaan käyttää draamallisen tarinatuotteen kuten näytelmän tai elokuvan käsikirjoittamisen prosessin vaiheita. (Kalliomäki 2014, 80-81)

Tarinallistaminen aloitetaan Kalliomäen mukaan (2014) luomalla ensin yritykselle tai yhdistykselle 'stooripuu'. Stooripuun juurina toimii yrityksen tai yhdistyksen ydin eli sen arvopohja, visio ja osaaminen. Tämä ydintarina kertoo millaisia ihmisiä yrityksessä tai yhdistyksessä on, millainen tausta yrityksellä tai yhdistyksellä ja sen työntekijöillä/jäsenillä on, mihin yritys tai yhdistys ja sen työntekijät/jäsenet ovat menossa ja mikä heille on tärkeää. (Kalliomäki 2014, 73-77). Ydintarina eli tarinaidentiteetti tulee näkyä myöhemmin rakennettavassa palvelusta kertovassa fiktiivisessä tarinassa eli tarinalla tuodaan näin esiin yrityksen näkymättömät arvot ja historia. Yrityksen ydintarinan kertomisella yrityksestä saadaan helpommin lähestyttävä ja sillä voidaan luoda tunneside asiakkaaseen (Kalliomäki 2014, 80-81).

Stooripuun runkona toimii yrityksen tai yhdistyksen asiakas. Asiakkaan ominaisuuksia voi luokitella esimerkiksi markkinoinnin käyttämällä profilointimetoodeilla stooripuun runkoon. Kohde-ryhmän asiakkaasta voidaan luoda myös hahmo elokuvakäsikirjoittamisen keinoin määrittelemällä tälle taustahistoria. Tarinallistamisen kannalta on kuitenkin tärkeintä määrittellä yksi pääasiallinen kohde-ryhmä, jolle tarina suunnataan. Myöhemmässä vaiheessa voidaan tarinoita rakentaa myös muille kohde-ryhmille, mutta alkuvaiheessa on tärkeää luoda mahdollisimman tarkka kuvaus pääkohde-ryhmän asiakkaasta ja määrittää tarinan näkökulma sen mukaan. (Kalliomäki 2014, 82-85).

Stooripuun juurien ja rungon väliin olevaan maanrajaan tulee yrityksen tai yhdistyksen palvelut. Palvelut tulee määritellä mahdollisimman konkreettisesti ja selkeästi, jotta niitä voidaan käyttää stooripuun seuraavassa osassa eli oksistossa. Oksisto on stooripuun tärkein osio eli varsinaiset tarinat. Tarinoiden luominen aloitetaan kirjaamalla vapaasti ideoita ylös siitä, millaisia teemoja, hahmoja tai tapahtumia yritykseen tai yhdistykseen liittyy. Nämä tarinaelementit voivat olla konkreettisia tai vertauskuvallisia. (Kalliomäki 2014, 87-94).

Stooripuun oksiston tarinaelementeistä valitaan kolme parasta ja ne sijoitetaan stooripuun hedelmiin eli omeniin. Parhaat ideat tarinaelementeiksi ovat ne, jotka kuvastavat hyvin yrityksen tai yhdistyksen arvopohjaa, ovat konkreettisia sekä yksityiskohtaisia ja herättävät mielenkiintoa. Ne voivat olla ristiriitaisia tai outojakin. (Kalliomäki 2014, 87-94).

Kun stooripuunmetodin avulla on hahmoteltu parhaat tarinanelementit, voidaan alkaa hahmotella tarinaidentiteetin käsikirja. Tämä vastaa elokuva- ja näytelmäteollisuuden portfolio, jossa esitellään lyhyesti ja selkeästi kaikki tarinan osa-alueet. Tarinaidentiteetin käsikirjassa esitellään ydinviesti, ydintarina, hahmot, teemat, ajankuva ja palvelukokemus. (Kalliomäki 2014, 95-96).

Ydinviesti on se sanoma, joka halutaan asiakkaalle välittyvän yrityksestä ja sen palveluista. Tarinallistamisessa sekin on hyvä kirjoittaa tarinan muotoon. Ydintarina on puolestaan stooripuun juurissa jo kerrottu yrityksen tai yhdistyksen syntytarina, joka toimii kaiken palvelun puolisena lankana. Yrityksen ydintarinassakin voi olla fiktiivisiä osuuksia tai henkilöitä tuomaan kokemuksellisuutta. Ydintarina on kuin tv-ohjelman pilottijakso, jossa taustat ja henkilöt esitellään. (Kalliomäki 2014, 102-110).

Tarinaidentiteetin käsikirjassa esitellään seuraavaksi tarinan hahmot. Hahmoina on sekä yrityksen edustajia että asiakkaita. Hahmojen tulee olla inhimillisiä ja helposti samaistuttavia. Ne voivat olla joko sankareita tai antisankareita, mutta heillä täytyy olla selkeitä ominaispiirteitä. Hahmoilla tulee olla myös selkeä päämäärä, joka on yrityksen tai yhdistyksen palveluluokituksen mukainen. Myös palveluympäristö voi olla yksi tarinan hahmo. Hahmoihin voidaan sekoittaa sekä faktaa että fiktiota. (Kalliomäki 2014, 110-113)

Tarinan teemat tulee selittää lyhyesti tarinaidentiteetin käsikirjassa. Teemoilla tarkoitetaan tässä yhteydessä tarinan varsinaisia aiheita eli mistä tarina pohjimmiltaan kertoo. Teemoista valitaan 5-10 tärkeintä ja ne avataan lukijalle lyhyesti ja konkreettisesti. (Kalliomäki 2014, 117-119).

Tarinaidentiteetin käsikirjaan voidaan myös sisällyttää ajankuvaus, mikäli tarina liittyy johonkin toiseen aikakauteen tai jos nykyajan tietyt ominaispiirteet ovat tärkeä osa tarinaa. Ajankuvauksessa tulee keskittyä konkreettisiin asioihin, kuten miltä tuolloin näytti ja miten ihmiset pukeutuivat tai käyttäytyivät. (Kalliomäki 2014, 120-122)

Tarinaidentiteetin käsikirjan viimeinen osio keskittyy siihen, miten yrityksen ydintarina näytetään ja konkretisoituu asiakaskokemuksessa. Tarina voidaan jalkauttaa palvelukokemukseen palveluympäristössä, palveluprosessissa ja markkinoinnissa. Palveluympäristönä pidetään kaikkia paikkoja, missä asiakas ja yritys kohtaavat. Käsikirjan tässä osiossa mietitään missä ja miten valmista tarinaa voidaan tuoda palveluympäristöön näkyvämpänä rekvisiittana tai pieninä vihjeinä. Lisäksi tulee listata tuotteet ja palvelut, joissa valmis tarina tulee näkyä sekä miten tarina niihin tuodaan. Tarinallistamisen tavallisin jalkautuspaikka on markkinointi. Käsikirjaan tulee lisätä myös tavat käyttää tarinaa eri markkinointikanavissa ja tavoissa. (Kalliomäki 2014, 122-128)

Kun tarinalle on luotu tarinaidentiteetin käsikirja eli portfolio, jossa kaikki asiat on esitelty lyhyesti, voidaan alkaa kirjoittaa varsinaista tarinan käsikirjoitusta. (Kalliomäki 2014, 149)

Elokuvan käsikirjoituksen kirjoittamisen vaiheet ovat aiheen valinta, idean luonti, tiivistelmän kirjoittaminen, kohtausluettelon luonti, proosan luonti eli elokuvan toiminnan kirjoittaminen ja lopuksi dialogin kirjoittaminen. Vaiheiden järjestys voi kuitenkin vaihdella. Elokuvassa tapahtuva toiminta eli proosa voidaan kirjoittaa ensin ja vasta sitten tehdään kohtausluettelo. (Kalliomäki 2014, 150-)

Palvelun tarinallistamisessa aiheen valinta, idean luonti ja tiivistelmä on kirjoitettu jo identiteettitarinan käsikirjassa. Käsikirjoittamisprosessi voidaan aloittaa siis hahmottelemalla kohtausluettelo. Kohtausluettelon saa luontevasti asiakkaan ja yrityksen kronologisesti etenevistä kontakteista eli palvelutuokioista. (Kalliomäki 2014, 150) Palvelukokemukseen luodaan tarinakäsikirjoituksen avulla tarinallisia syy-seuraussuhteita eli juoni, joka alkaa markkinoinnista ja kulkee palvelukokemuksen kautta lupauksen lunastamiseen (Kalliomäki 2014, 149). Tarinan tulee toimia liimana, joka sitoo palvelun eri kohtaamiset (Kalliomäki 2014, 158). Tarinan juonessa tulee olla hyvä draaman kaari. Draaman kaaren voi kuvata esimerkiksi Alkuisäys - esittely - syventäminen - huippukohta - ratkaisu - loppuhäilytys, jossa draama nousee huippukohtaa kohti ja taittuu alaspäin sen jälkeen. Palvelukohtauksista tulee miettiä, mikä kunkin kohtauksen tarkoitus on, keitä niissä on läsnä, mitä niissä tapahtuu, mitä eri osapuolet tilanteesta haluavat ja mitkä ovat heidän asenteensa ja mikä kohtauksissa saa asiakkaan kouttumaan mukaan tarinaan. Kohtauksista voi piirtää kuvat jo tässä vaiheessa. Kuviin hahmotellaan kohtauksen pääasiat, mutta voidaan lisätä myös yksityiskohtia. (Kalliomäki 2015, 163-168)

Kohtausluettelon jälkeen käsikirjoitukseen piirretään ja kirjoitetaan tulevan tarinan proosa eli toiminta (Kalliomäki 2014, 150). Käsikirjoituksessa mietitään kohtausten yksityiskohtia kuten kohtausten kestoja, eri toimintojen järjestystä, tapahtumaan liittyviä tunteita ja kohtauksen merkitystä tarinan loppuhuipennuksen kannalta. Kuvat ovat informatiivisempia ja helpottavat kohtauksien hahmottamista. Kuvilla konkretisoituvat palvelun vaiheet, miten tarina elää toiminnassa ja niihin voidaan nostaa helposti tärkeitä yksityiskohtia (Kalliomäki 2014, 186-188).

Lopuksi käsikirjoitukseen muotoillaan dialogit. Dialogien kirjoittaminen liian aikaisessa vaiheessa sotkee usein rajoittaa tarinan kirjoittamista ja siksi tulee jättää aivan viimeisenä tehtäväksi. (Kalliomäki 2014, 150.)

Elokuvakäsikirjoitus tarvitsee vielä tuotantosuunnitelman elokuvan toteuttamiseksi. (Kalliomäki 2014, 150-151.) Palvelukokonaisuuden tarinallistamisessa tätä osuutta vastaa suunnitelma tarinan viemisestä palvelun eri osa-alueisiin.

6.2 Tarinallistamisen testaaminen työpajassa

Tarinallistamiskonsepti päätettiin testata kertaalleen Hyvinkääläisillä partion toiminnassa kauan mukana olleilla aikuisilla. Heille järjestettiin tarinallistamistyöpaja. Työpajaa markkinoitiin sosiaalisessa mediassa ja suoraan lippukuntaan sähköpostitse. Myös suusta suuhun markkinointi tuotti tulosta tiiviissä partioyhteisössä. (Liite 2).

Tarinallistamiskonseptin kokeilua varten tehtiin työpajalle toimintarunko (Liite 4). Rungossa oli ensin johdanto, jossa esiteltiin tarinallistaminen metodina ja esiteltiin palvelusta tehdyistä tarinoista kaksi Kalliomäen (2014) esimerkkiä, jotta tutkittavat saisivat käsityksen siitä, mitä tarinallistamisella tarkoitetaan ja mihin sillä pyritään. Runkoon oli seuraavaksi kerätty tarinallistamisen vaiheet ja selitykset siitä, mitä missäkin vaiheessa tehdään. Lisäksi osaan vaiheista oli laitettu käytännön esimerkkejä siitä, mitä Kalliomäki termeillään tarkoittaa.

Konseptio oli tarkoitus testata niin, että vapaaehtoiset piirtävät ja kirjoittavat elokuvakäsikirjoituksen vaiheittain tutkijan ohjeiden mukaisesti valmiiksi tulostettuihin lomakepohjiin (liite 5). Lomakepohjia varten hankittiin myös muoviset kansiot, jotta niitä olisi helpompi käsitellä.

Tutkimustuloksina tästä tutkimuksen osasta toivottiin saavan ideoita ja kehitysehdotuksia uusien aikuisjäsenten sitouttamiseksi partion toimintaan. Elokuvakäsikirjoituksesta ei ollut varsinaisesti tarkoituksena tuottaa elokuvaa markkinointitarkoitukseen vaan tarinaa käyttää uuden

aikuisjäsenen palvelukokemuksen kehittämiseksi. Testityöpajaan osallistuville kuitenkin kerrottiin, että heidän tarinoitaan saatettaisiin käyttää Uudenmaan Partiopiiriä mainostavien elokuvien käsikirjoituksina, Uudenmaan Partiopiirin markkinoinnissa, palveluympäristössä tai palveluissa.

6.3 Työpajan toteutus ja tulokset

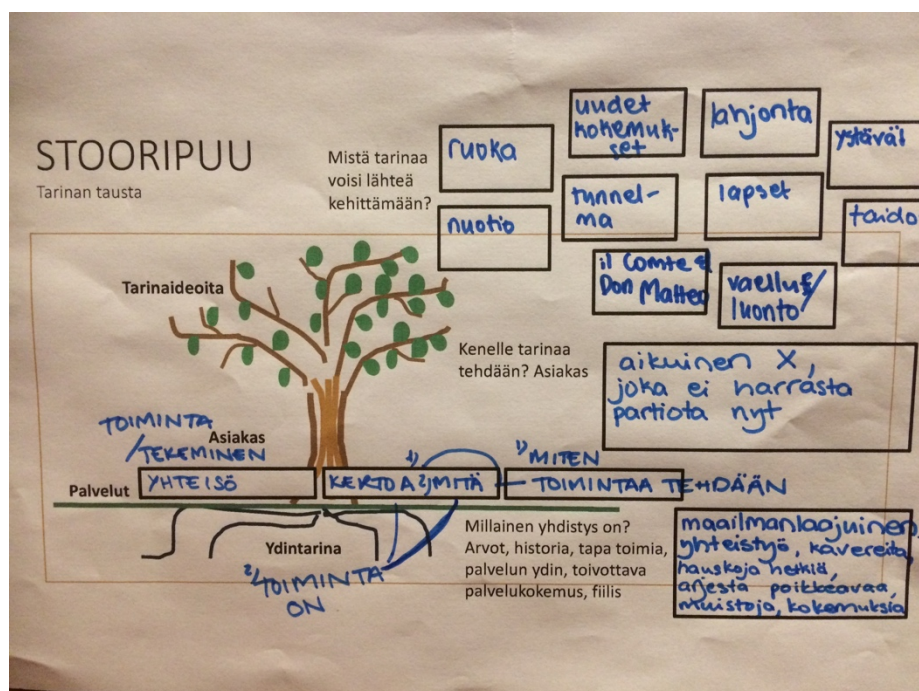
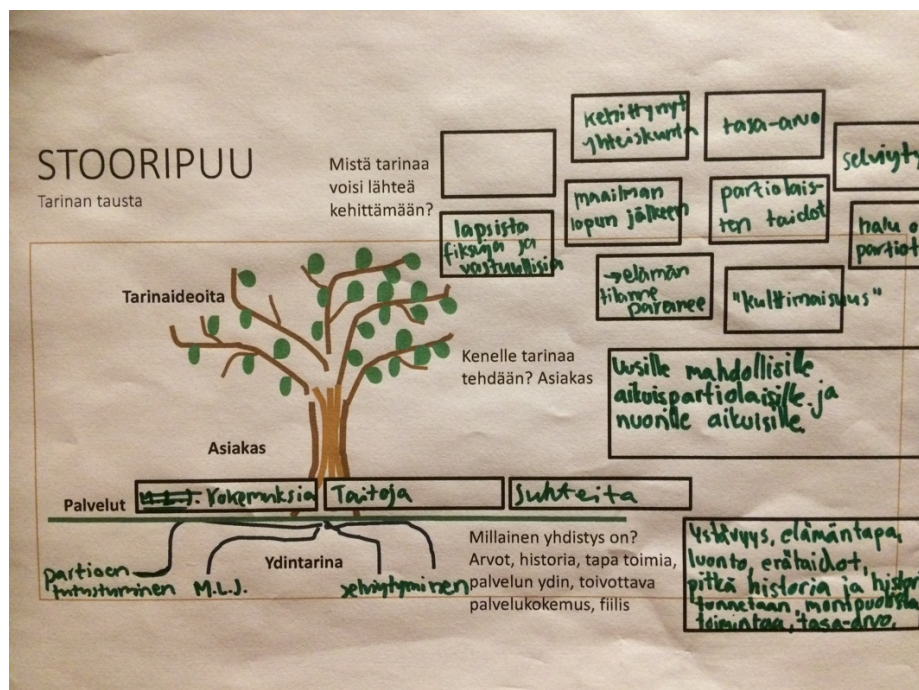
Testityöpaja toteutettiin 12.10.2017 Hyvinkäällä Laurea-ammattikorkeakoulun tiloissa. Työpajaan osallistui 5 aikuista partiolaista, jotka olivat olleet partiossa mukana 19-25 vuotta ja toimivat edelleen aktiivisesti partion vapaaehtoistyössä eli mahdollistamassa lasten ja nuorten toimintaa.

Työpaja aloitettiin siten, että esittelin heille opinnäytetyön aiheeni ja tarinallistamisen metodia sekä työpajan tarkoituksen. Lopuksi kerroin elokuvakäsikirjoitusmetodista ja kävin sen läpi tarinanallistamisrunгон mukaisesti (Liite 4.) Sen jälkeen työpajaan osallistujat jaettiin kahteen ryhmään ja alkoivat hahmottella tarinaa lomakepohjien ohjatessa prosessia. Neuvoin ryhmiä, kun heille nousi kysymyksiä prosessin etenemisestä ja osallistuin keskusteluun tarinoiden aiheista ja partion haasteista.

Ryhmät tuottivat paljon ideoita tarinoiden teemoiksi ja valitsivat mielestään parhaat, joista alkoivat muokata varsinaista tarinaa. Ryhmät päätyivät hyvin eri tyyppisiin tarinoihin. Ensimmäinen ryhmä kirjoitti fiktiivisen elokuvamaisen selviytymistarinan maailman lopun jälkeen ja toinen ryhmä mainoselokuvamaisen todellisuutta vastaavan partion toimintaa esittelevän tarinan.

Tarinan kirjoittaminen herätti keskustelua testiryhmässä uuden aikuisen asemasta ja haasteista heidän saamisekseen mukaan partion toimintaan. Haasteiksi koettiin muun muassa totuudenmukaisen kuvan antaminen vapaaehtoistyöstä saaminen potentiaalisille jäsenille niin, että heidän odotukset ja työn luonne eivät olisi ristiriidassa. Lisäksi vaikeana pidettiin partion ulkopuolelta tulevan aikuisen perehdyttämistä partion kasvatustavoitteeseen ja sitä kautta toimintatapaan. Työpajaan osallistujat pitivät tärkeänä uusien aikuisten kouluttamista 'Tervetuloa Partioon' -kurssin avulla ennen varsinaiseen toimintaan osallistumista.

Ensiksi ryhmät hahmottelivat tarinan taustaksi Stooripuun Kalliomäen (2014) mukaisesti. Stooripuussa pohdittiin partion ydintä, asiakasta ja palveluja asiakkaalle.



Kuva 1: Elokvakäsikirjoitusten stooripuut

Tämän jälkeen Stooripuusta muodostettiin tarinan portfolio, jossa tarkasteltiin muun muassa tarinan ydintarinaa ja hahmoja. Lopuksi kirjoitettiin itse elokvakäsikirjoitus tarinasta.

Kohtaus nro: 1

Kohtaus piirrettynä:



Tilanne: Mitä, missä, milloin?

2900 maailma on tuhoaut
nut ~~200~~

Toiminta: Mitä tapahtuu?

Ihmiset kudellet, enot
Ihan kashla
Ja partiorakset pöyhittä

Dialogi: Mitä puhutaan?

ei dialogia

tai joku herrota joku
kerroo taustat

Kohtaus nro: 6



Tilanne: Rotta aistii vaaran,
partiolainen pelstaa
porukan ja tanna jatkuu.

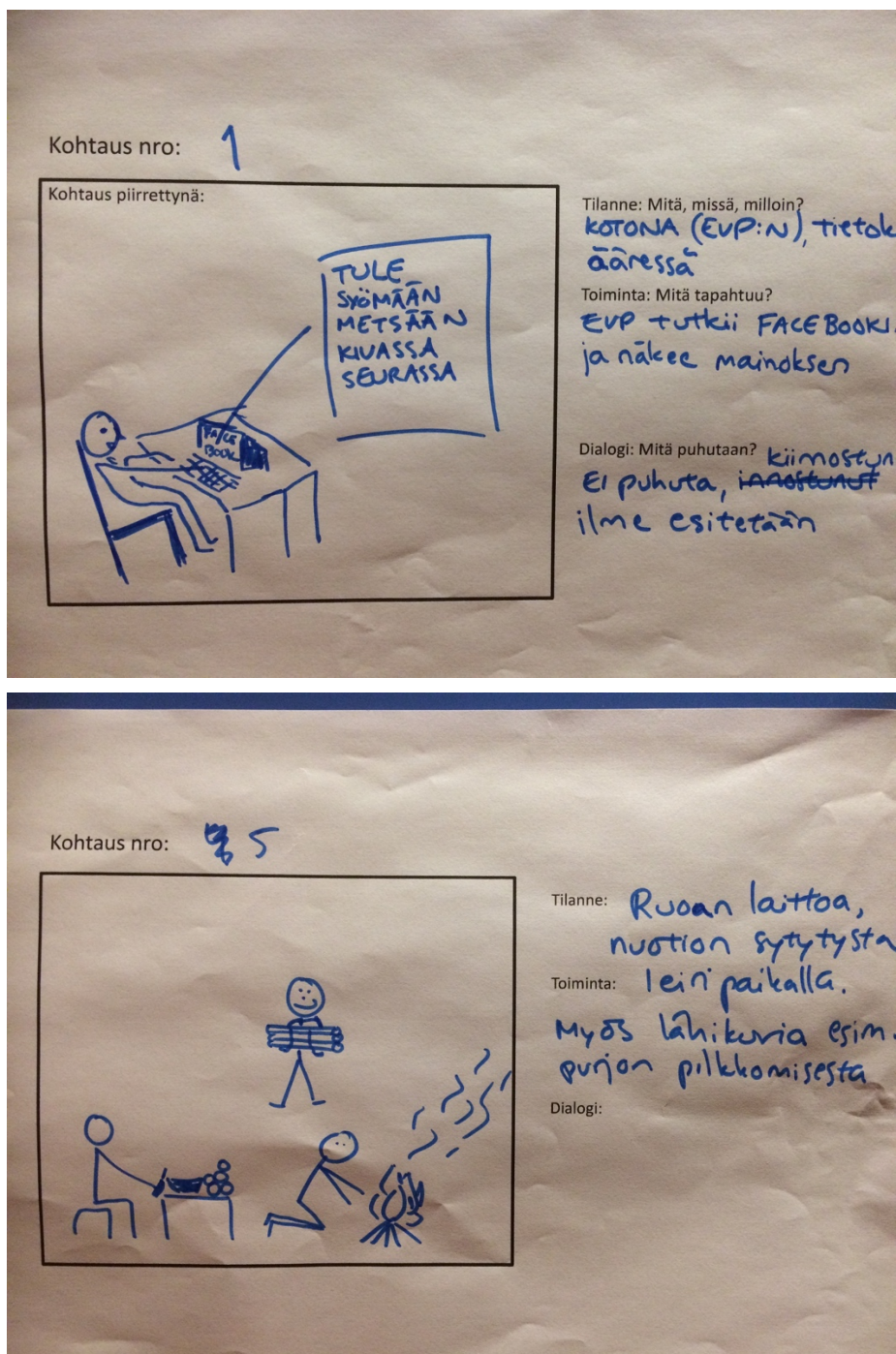
Toiminta:

Mörkö saapuu, partiolainen
pelstaa ja matka jatkuu
yössä.

Dialogi:

Partiolainen: Varra!
Mörön jäljet.
Ei lähdetä sama
polkua pitkin.

Isä & Tyttö: Kauhussa,
mutta kuuntelee



Kuva 2: Otteita elokuvakäsikirjoitusten kohtauksista

Lopuksi kysyin osallistujilta mielipiteitä ja ajatuksia tarinallistamismetodista ja siitä, miten he kokivat sen sopivan partion uusien jäsenten hankinnan sekä sitouttamisen kehittämiseen.

Tarinallistamisessa koettiin olevan monia hyviä puolia. Ensimmäkin metodi koettiin hauskaksi ja tarinallistamista aikuisten kesken voitiin jopa pitää rentoutumiskeinona. Metodi koettiin

selkeäksi ja helpoksi toteuttaa. Tarinallistamisen koettiin sopivan hyvin ainakin partion markkinointiin. Parhain anti tarinallistamisessa koettiin olevan se, että se herätti tarinan kirjoittajan itsenä pohtimaan mitä ja miten partiosta halutaan kertoa ulkopuoliselle. Työpajaan osallistujat pohtivat partion nykyistä markkinointitapaa, jossa partiosta annetaan siloteltu kuva, jossa partio on aina mukavaa. Aikuispartiolaisen vapaaehtoistyö on kuitenkin usein raskasta ja vastuullista. Pyysin lopuksi pohtimaan, kertoisiko fiktiivinen tarina jopa aidommin partion ytimestä kuin tilanne kuvat partion oikeasta toiminnasta. Työapajatyöskentelijät eivät osanneet suoraan vastata tähän, mutta pitivät sitä mahdollisena.

Tarinallistamisen- eli elokuvakäsikirjoitustyöpajaa pitäessäni testiryhmälle tein havaintoja siitä, miten työpaja tulisi toteuttaa. Työpajaan oli varattu kaksi tuntia. Suunniteltu aina ylittyi, joten työpajaan tulisi varata ainakin 2,5 - 3 tuntia. Kolmea tuntia pidempään voi tuskin työpajaa venyttää ilman, että osallistujien mielenkiinto vähenee. Tarinallistamismetodi ja sen tarkoitus tulee avata työpajan aluksi hyvin. Tässä auttaa esimerkkien kertominen tarinallistamisesta esimerkiksi yritysten markkinoinnissa. Työpajaan osallistujia tulee kannustaa luovuuteen ja painottaa, että tarinat saavat olla fiktiivisiä, kunhan partion ydin välittyy tarinan kuulijalle hyvin. Partion ytimen pohtiminen ja tarinan kirjoittaminen herättävät keskustelua, joka on yhtä tärkeää työpajan antia kuin itse valmis tarinakin.

7 Kehitysehdotukset

Partioon halutaan uusia aikuisia tekemään vapaaehtoistyötä ja mahdollistamaan lasten ja nuorten toimintaa. Mitä paremmin ja pidempään aikuinen toimintaan sitoutuu, sitä enemmän hän auttaa toiminnan ylläpitämisessä.

Opinnäytetyön kyselytutkimuksen mukaan aikuiset olivat löytäneet partion usein ystävien tai omien lasten kautta. Kolmas osa partiioon tulijoista oli siis kuullut partiosta suusta suuhun markkinoinnilla. Tällainen henkilökohtainen väylä antaakin mahdollisuuden kertoa harrastuksesta laajasti ja todenmukaisesti. Jokaisen partiolaisen olisikin hyvä miettiä, mitä kerron ja miten kerron partiosta, jotta tämä markkinointikanava saataisiin mahdollisimman tehokkaasti käyttöön.

Kyselytutkimuksen mukaan reilulla puolella uusista aikuisista jäsenistä on kokemusta partiosta omassa lapsuudessa. Tämä tarkoittaa sitä, että melkein puolet aikuisista tulevat mukaan ilman tietotaitoa partion toimintatavasta. Kyselytutkimuksen mukaan riittävän laajalla perehdytyksellä partion toimintaan ja ryhmien kanssa toimimiseen onkin merkittävä rooli aikuisten sitouttamisessa partion vapaaehtoistoimintaan. Erityisesti tutkimuksen mukaan kaivattiin yhtä henkilöä, joka on tukena alussa ja johon helppo ottaa yhteyttä, jos tulee kysyttävää. Partiossa koettiin olevan hyvä ilmapiiri, jossa ihmiset otetaan hyvin vastaan ja annetaan kiitosta.

Pestikeskustelujen käymistä pidettiin vastaajien keskuudessa hyvänä tapana saada kuva tehtävän sisällöstä ja laajuudesta. Valitettavasti tutkimukseen vastanneista oli vain neljäsosa käynyt pestikeskustelun aloittaessaan vapaaehtoistyön. Pestikeskustelujen merkitystä olisikin hyvä korostaa lippukunnissa sitouttamisen keinona.

Kyselytutkimuksen mukaan partioon lähdetään tekemään vapaaehtoistyötä oman lapsen aloittaessa harrastus. Joissakin tapauksissa aloittaminen esimerkiksi ryhmän vetäjänä on jopa välttämätöntä, jotta lapsi saa mahdollisuuden aloittaa partio. Tällöin toiminnan vapaaehtoisuus onkin suhteellista ja sosiaalisesta paineesta johtuvaa. Toiminta voidaan kuitenkin tässäkin tapauksessa määritellä vapaaehtoistyöksi (Musick 2007, 11-12). Tulee kuitenkin pohtia, onko oman lapsen harrastuksen tukeminen motivaatio, joka sitouttaa aikuisen pidemmäksi aikaa toimintaan mukaan. Partion vastaaminen aikuisen omiin tarpeisiin eli individuaaliset motivaatiot voisivat sitouttaa hänet tehokkaammin partioon. Kiinnostus luontoon ja uusien kokemusten saaminen olivat muut suurimmat motivaatiotekijät vastaajien keskuudessa. Rekrytoinnin keskittyminen näihin motivaatioihin voisi tuoda mukaan henkilöitä, jotka ovat mukana omasta tarpeestaan.

Kyselytutkimuksen mukaan uusien aikuispartiolaisten motivaatiot lähteä mukaan noudattelivat funktionaalista motivaatioteoriaa. Partion arvopohja oli puolelle vastaajista tärkeä syy lähteä mukaan partion toimintaan ja luonto partiotoiminnan osana veti mukaan. Vapaaehtoistyöstä partiossa koettiin myös saatavan uusia ystäviä ja ryhmään kuulumisen kokemusta. Halu oppia uutta ja kehittää itseään oli myös 40% syy lähteä mukaan toimintaan. Kyselyssä työuraan liittyviä motivaatioita ei esitetty vaihtoehtona ja avoimissa vastauksissakin vain kahdessa mainittiin tämä teema. Henkilökohtaisiksi syiksi lähteä mukaan partioon voidaan lukea yhteinen harrastus lasten kanssa tai se että partiosta saa mielekästä tekemistä. Itseymmärryksen lisääntymistä ei suoraan mainittu vastauksissa, mutta oivallusta siitä, miten partio aikuisena voi auttaa ja vaikuttaa lasten ja nuorten elämään voidaan katsoa kuuluvan tähän teemaan.

Moni kyselytutkimukseen vastaajista kertoi, että heillä oli ainakin osittain eri motivaatio jatkaa vapaaehtoisena partiotoiminnassa kuin aloittaessa. Monet kokivat, että partio harrastus oli antanut heille enemmän kuin he odottivat ja nykyään heidän motivaationsa on individuaalisempi. Yeungin (2005) mukaan motivaatiot muuttuvat harvoin ja voidaan ajatella, että aikuisilla on ollut partioon lähtiessä riittämätön tietämys siitä, mitä partio heille voi tarjota.

Syyksi, siihen ettei vapaaehtoistyöhön lähdetä, on useimmiten se, ettei ole siihen aikaa. (Kansalaisareena 2015.) Tämän tutkimuksen pienen otoksen perusteella myös tunne siitä, että ei tunne partiotoimintaa riittävän hyvin, oli syynä vapaaehtoistoiminnan ulkopuolelle jäämiseksi.

Aikaisempi tutkimustieto kuitenkin tuo esiin, että toiseksi yleisesti suurin syy vapaaehtoistyön tekemättömyyteen on se, ettei potentiaalisilta tekijöiltä kysytä suoraan. Lippukuntien olisikin hyvä panostaa suoraan henkilökohtaiseen kontaktiin aikuisten rekrytoinnissa, jotta saataisiin myös korostettua sitä, että partiotoiminnasta voi saada kattavan koulutuksen myös aikuisiällä eikä aikaisempaa kokemusta tarvita.

Suomen partiolaisten tuottaman ‘paras vapaaehtoistyöpaikka’ materiaalin mukaan avoimuus uusille ihmisille on tärkeä osa rekrytointia ja sitouttamista. Avoimuudella tarkoitetaan asettumista uuden ihmisen asemaan ja sen pohtimista, miten hänet saadaan tuntemaan itsensä tervetulleeksi. Kyselytutkimukseni mukaan uudet partiolaiset kaipaivat aloittamisen hetkeen nimettyä tukihenkilöä, jonka kanssa käydä alkuun tapahtumissa ja oppia tapoja sekä tutustua ihmisiin.

Kyselytutkimuksen mukaan monelle oli partioon toimintaan liittyminen ollut positiivinen yllätys. Partio olikin osoittautunut hauskemaksi ja laajemmaksi toiminnaksi kuin he olivat ennalta ajatelleet. Uusien aikuisten rekrytoinnin tavoite onkin saada potentiaalisten aikuisjäsenien tietoon partion elämyksellisyys ja kokemuksellisuus, jotta useampi lähtee mukaan kokeilemaan.

Tarinallistaminen voi olla yksi keino partion kokemuksellisuuden korostamiseen uusien aikuisjäsenien rekrytoinnissa. Tarinallistamistestyöpajassa nousi esiin tarinan kirjoittamisen etuna myös se, että tarinaa suunnitellessa tulee partiolaisen mietittyä syvällisemmin, mitä halutaan partiosta mahdollisille uusille jäsenille kertoa suusta suuhun markkinoinnissa. Tarinallistamistyöpajoja voitaisiin järjestää lippukunnissa markkinoinnin kehittämiseksi, mutta myös nuorten ja lasten partiotoiminnassa keskustelun herättämiseksi siitä, mitä partio on ja miten se halutaan ulospäin näyttäväksi.

Partio on avoin kaikille ja tarvitsee aikuisia vapaaehtoisia nuorten tueksi. Aikuisten tulisi lähteä mukaan toimintaan siitä syystä, että he haluavat saada partiosta itselleen kokemuksia ja elämyksiä sekä hyviä ystäviä. Ja ne jotka lähtevät partion vapaaehtoistyöhön mukaan, tulisi perehdyttää niin, että he ymmärtäisivät partion toimintatavat ja aikuisen roolin partiossa. Jokaisen tulisi tuntea olevansa tervetullut ja saada tarvitsemansa määrä tukea. Jokaisesta uudesta aikuisesta ja heidän osaamisestaan on varmasti apua lippukuntien arkeen.

8 Arviointi

Opinnäytetyöprosessi alkoi maaliskuussa 2017 ja kesti lokakuuhun asti. Pitkä ajanjakso toi minulle kokemusta partiosta ja partiossa toimimisesta aikuisena vapaaehtoisena monissa eri yhteyksissä. Monien eri ihmisten tapaaminen, sekä Sähkö-leirin aikana että sen valmistelutyössä, lisäsi näkemystäni partio-organisaatiossa.

Kyselytutkimukseeni vastasi 52 henkilöä, joten vastausprosentiksi tuli 23. Tämä lisää tutkimuksen luotettavuutta. Osa vastaajista (12%) ei kuitenkaan ollut määritelmän mukaisia uusia partiolaisia vaan heillä oli yli 2 vuoden kokemus partiossa toimimisesta. Heidän vastaukset otettiin huomioon kuitenkin tasavertaisina varsinaisten uusien jäsenien kanssa. Yksittäisiin kysymyksiin vastaaminen oli myös aktiivista. Tutkimusta olisi hyvä laajentaa haastattelututkimukseen, jolloin vastaajalla olisi parempi mahdollisuus vaikeasti kuvattavien motivaatioiden selittämiseen. Lisäksi olisi tärkeä tutkia niiden aikuisten motivaatioita, jotka eivät ole aloittaneet partion vapaaehtoistyötä tai lopettaneet sen.

Partiolaiset ovat ryhmänä osallistuva ja aktiivinen. Haastattelujen, keskustelujen ja tutkimusten toteuttaminen oli helppoa. Tätä Uudenmaan Partiopiirissä tehtyä partion vapaaehtoistyötä koskevaa tutkimusta voidaan hyvin hyväksikäyttää myös muiden piirien toiminnassa tai Suomen Partiolaisten toimesta.

Opinnäytetyön tuloksena ehdotan tarinallistamisen käyttämistä aikuisten vapaaehtoisten rekrytoinnissa. Tarinallistamista voidaan myös käyttää laajemmin partion toiminnassa ja itse tarinan kirjoittaminen partion toimijoiden toimesta voi herättää ajatuksia ja keskustelua siitä, miten partion tulisi näyttäytyä partion ulkopuolisten silmissä.

Lähteet

Painetut lähteet

Alasuutari, P. 2012. Laadullinen tutkimus 2.0. Helsinki: Vastapaino.

Aunela, H. 2013. Vapaaehtoistoiminnan kehittäminen ja jäsenkunnan sitoutuminen 3. Sektorin organisaatioon- case SPR, Hämeen Piiri. Tampereen Yliopisto. Hallintotiede. Pro Gradu- tutkielma.

Eskola, J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere: Vastapaino.

Hirsjärvi, S., Remes, P. ja Sajajärvi P. 2015. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Kirjayhtymä.

Kalliomäki, A. 2014. Tarinallistaminen. Palvelukokemuksen punainen lanka. Helsinki: Talentum.

Niilo-Rämä, A (toim.). 2008. Partiojohtajan käsikirja. Helsinki: Suomen Partiolaiset.

Nylund, M. & Yeung, A. (toim.) 2005. Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino

Lehmusvuori, L. 2016. SITOUTUMINEN JA MOTIIVIT VAPAAEHTOISTYÖSSÄ” Vertaileva tutkimus Settlementti Naapuri Ry:n organisaatiossa. Tampereen Yliopisto. Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö. Pro Gradu- tutkielma.

Musick, M. & Wilson, J. 2017. Volunteer: A social profile. Indiana University Press

Ojasalo, K., Moilanen, T. ja Ritalahti J. 2009. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: WSOYPro.

Pensola, V. 2016. Aikuisen rooli partiolippukunnassa. Humanistinen Ammattikorkeakoulu. Kansalaistoiminnan ja nuorisotyönkoulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Rauhala, M., ja Vikström, T., 2014. Storytelling työkaluna. Vaikuta tarinoilla bisneksessä. Helsinki: Talentum.

Räsänen-Ala-Aho, M-L. 2014. Aikuisen pitkä ura partiovapaaehtoistyössä. Uudenmaan Partiopiirin johtajien näkemyksiä pitkään partiouraan vaikuttavista tekijöistä. Jyväskylän Yliopisto. Kasvatustieteen laitos. Proseminaari-tutkielma.

Vilkkä, H. 2015. Tutki ja kehitä. Helsinki: PS-kustannus.

Sähköiset lähteet

RAY. 2011. Vapaaehtoistoiminnan vuosi 2011. Otantatutkimus Oy. Viitattu 15.5.2017
https://kampanjat.ray.fi/legacy/files/Vapaaehtoistoiminnan%20vuoden%20tutkimuksen%20raportti%2012.7.2011_0.pdf

Suomen Partiolaiset ry: Parempi lippukunta. 2016. Paras paikka tehdä vapaaehtoistyötä. Viitattu 3.8.2017
<http://parempilippukunta.fi/paras-paikka-tehda-vapaaehtoistyota/>

Suomen Partiolaiset ry. a. Historia. Viitattu 8.3.2017.

<http://www.partio.fi/tutustu-partioon/historia>

Suomen Partiolaiset ry. Tilastot. Viitattu 6.10.2017

https://toiminta.partio.fi/sites/partio.fi/files/sp_jasentiedot_2016.pdf

Suomen Partiolaiset ry. 2008 b. Peruskirja. Viitattu 8.3.2017.

<http://toiminta.partio.fi/suomen-partiolaiset/arvopohja/peruskirja>

Suomen Partiolaiset ry. 2016 c. Jäsentiedot 2016. Viitattu 8.3.2017.

http://toiminta.partio.fi/sites/partio.fi/files/sp_jasentiedot_2016.pdf

Suomen Partiolaiset ry. d. Partiopiirit. Viitattu 9.3.2017.

<http://www.partio.fi/tietoa-meista/partiopiirit>

Suomen Partiolaiset ry. e. Partiopiirit. Viitattu 9.3.2017

http://toiminta.partio.fi/sites/partio.fi/files/sp_jasentiedot_2016.pdf

Suomen Partiolaiset ry. f. Toiminta. Viitattu 6.9.2017

https://toiminta.partio.fi/sites/partio.fi/files/kehittyva_lippukunta_lippukunnan_esite.pdf

Suomen Partiolaiset ry. Parempi lippukunta. Paras paikka tehdä vapaaehtoistyötä. Viitattu 9.10.2017.

<http://parempilippukunta.fi/paras-paikka-tehda-vapaaehtoistyota/>

Suomen Partiolaiset ry. 2016. Parempi lippukunta. Mitä odotamme uudelta aikuiselta.

<http://parempilippukunta.fi/2015/04/23/mita-odotamme-uudelta-aikuiselta/>

Suomen Partiolaiset ry. 2016. Uusien ihmisten on helppo päästä mukaan ryhmäämme.

<http://parempilippukunta.fi/2016/02/08/13-uusien-ihmisten-on-helppo-paasta-mukaan-ryh-maamme/>

Kansalaisareena. Vapaaehtoistyö Suomessa 2010 ja 2015.

http://www.kansalaisareena.fi/Vapaaehtoistyö_Suomessa_2010ja2015.pdf

Viitattu 8.5.2017

Uudenmaan Partiopiiri ry, a. Aluetoiminta. Viitattu 9.3.2017.

<http://uusimaa.partio.fi/lippukunnan-arki/aluetyo/aluetapaamiset-ja-alueohjaajat/>

Uudenmaan Partiopiiri ry, 2017 b. Piirihallitus. Viitattu 9.3.2017.

<https://uusimaa.partio.fi/piiri/piirihallitus/>

Haastattelut

Tea Hurme, Uudenmaan Partiopiirin toiminnanjohtaja. Haastattelu 10.5.2017.

Petra Valkonen, Uudenmaan Partiopiirin aluekoordinaattori. Haastattelu 29.3.2017.

Aapo Kiilunen, Suomen Partiolaisten tiedonhallintakoordinaattori. Haastattelu 26.4.2017.

Kuviot

Kuvio 1: Funktionaalisen motivaatioteorian mukaiset syyt tehdä vapaaehtoistyötä (Musick 2007. 58-65).	14
Kuvio 2: Vastaaajien partioon liittymisen ajankohta (n=52)	26
Kuvio 3: Kanava, jonka kautta partiosta oltiin kuultu (n=49).	28
Kuvio 4: Tavat ottaa yhteyttä omaan paikallisjärjestöön eli lippukuntaan.....	29
Kuvio 5: Partioon vastaanottamista tukevat toimet.....	30
Kuvio 6: Keskiarvot partioon vastaanottamisen arvioista	31
Kuvio 7: Partioon käytetty aika kuukaudessa (n=50).	33
Kuvio 8. Mielenpitoet pestikeskustelusta.	34
Kuvio 9: Mielenpitoet pestilomakkeesta.....	34
Kuvio 10: Motivaatiotekijät lähtee vapaaehtoistyöhön partioon. (n=45-47).....	35
Kuvio 11: Motivaatiotekijöiden merkitysten keskiarvot.....	36

Liitteet

Liite 1: Pestilomakkeen vapaaehtoistyöstäni Sähkö-partioleirillä	56
Liite 2: Kysely uusien aikuisjäsenten kokemuksista	59
Liite 3: Tarinallistamistestyöpajan markkinointi.....	67
Liite 4: Uuden aikuisen palvelukokemuksen tarinallistaminen	68
Liite 5. Elokvakäsikirjoituslomakepohja	73

Liite 1: Pestilomakkeeni vapaaehtoistyöstäni Sähke-partioleirillä

PESTILOMAKE

NIMI Hanna Kallioinen

TEHTÄVÄ Sähke-leirin kv-tiimin jäsen

PESTIN KESTO 8.2.2017- 20.7.2017

TEHTÄVÄN SISÄLTÖ

Millaisia tehtäviä pestiin hoitamiseen sisältyy? Kenelle olet vastuussa tehtävän hoitamisesta? Johdatko ryhmää vai toimitko ryhmän jäsenenä tai itsenäisesti? Kuinka paljon aikaa tehtävän hoitamiseen menee?

Kv-tiimin jäsen, tiimin vastaava Terhi Kanninen

Avustavat tehtävät: Sähke-leirin markkinointi ulkomaalaisille, lippukuntien informointi miten toimia vieraan kanssa ja leirille tulevien ulkomaalaisten kysymyksiin vastaaminen. Leirillä vieraiden avustaminen ja neuvominen.

Opinnäytetyön tekeminen: aiheena Sähke-leirin markkinointi ulkomaille, mikä houkuttelisi ulkomaalaisia leirille, mitä he haluavat saada tietää leiristä, mitkä ovat heidän mielikuvansa ennen leiriä ja miten leiri vastaa odotuksia ja mielikuvia.

Arvioitu työmäärä: keväällä viikoittain, kesällä päivittäin

TAVOITTEET, TOIMENPITEET JA MITTARIT

Mitkä ovat päätavoitteesi tehtävän suhteen (1-3 kpl)? Mitä on tehtävä, jotta tavoitteisiin päästään? Nimeä jokaiselle tavoitteelle vähintään yksi konkreettinen toimenpide. Miten voit seurata kuljetaanko tavoitteita kohti? Mistä tiedät, että tavoitteisiin on päästy?

Markkinoinnissa avustaminen: uusien kanavien löytäminen markkinoinnille, uusia ideoita markkinaviestinnän sisältöön, yhteistyö markkinointitiimin kanssa. Seuranta: osallistujamäärät

Lippukuntien informoiminen: vieraiden kanssa toimimisesta kertovan infopakettien kokoamisessa ja lähettämässä avustaminen. Seuranta: Osallistujien palautteen kerääminen.

Leirille tulevien ulkomaalaisten kysymyksiin vastaaminen: Facebook- ja sähköpostiviesteihin vastaaminen (tiedon etsintä ja kysymyksiin vastaaminen). Seuranta: Osallistujien palautteen kerääminen.

Opinnäytetyö: Vieraiden palautteen kerääminen ja analysointi. Palautteen mukainen markkinoinnin kehittäminen ja markkinointisuunnitelma. Seuranta: osallistujamäärät

HENKILÖKOHTAISET TAVOITTEET, TOIMENPITEET JA MITTARIT

Mitä sinä haluaisit oppia pestin aikana? Nimeä vähintään yksi selkeä henkilökohtainen oppimistavoite.

Oppia tuntemaan partioliike: arvot, tavoitteet ja toiminta

Oppia tapahtumanjärjestämisestä ja markkinoinnin kehittämisestä, oppia kansainvälisestä yhteistyöstä

Tutustua uusiin ihmisiin ja oppia uusia puolia itsestä

TUKI JA PALAUTTEEN SAAMINEN

Keneltä saat tukea? Millaista tukea on tarjolla? Milloin ja miten toivot saavasi palautetta?

Tukena Terhi Kanniainen kv-tiimin vastuhenkilö. Vastaa kysymyksiin ja neuvoo tarvittaessa. Antaa palautetta jatkuvasti työn edetessä.

Muut tukihenkilöt Jenni Viitanen, projektikoordinaattori; Jonna Mäkinen, ohjelmatiimin vetäjä

OSAAMINEN

Mitä tehtävään liittyvää koulutusta ja osaamista sinulla jo on? Millainen osaaminen tukisi pestiäsi? Miten ja missä voit oppia näitä taitoja?

Ei aikaisempaa kokemusta vastaavista tehtävistä

Ei aikaisempaa kokemusta partiotoiminnasta

Kokemusta vaihto-opiskelijoiden tutoroinnista, markkinointiprojekteista ja asiakaspalvelusta. Sujuva englanninkielentaito, arkipäivän tilanteissa pärjään espanjalla.

SEURAAJAN REKRYTOINTI

Kuka rekrytoi tarvittaessa seuraajasi?

-

PESTI PÄIVITETÄÄN, SIITÄ VASTAA

Milloin pesti päivitetään? Kenen vastuulla päivityskeskustelu on?

-

PEREHDYTYS PESTIIN

Kuka antaa perehdytyksen ja miten häneen saa yhteyden?

Terhi Kanniainen terhi.kanniainen@uusimaa.partio.fi Keskustelu sähköpostitse tai Skypellä

PÄIVÄMÄÄRÄ, ALLEKIRJOITUKSET JA NIMENSELVENNYKSET:

Pestattava sekä pestaja allekirjoittavat pestilomakkeen



Hyvinkäällä 9.2.2017 Hanna Kallioinen

Uudenmaan Partioiiri, Töölönkatu 55. 00250 Helsinki, (09) 8865 1400, uusimaa@partio.fi

Liite 2: Kysely uusien aikuisjäsenten kokemuksista

Uudet aikuisjäsenet partion toiminnassa

3.10.2017 11.22

Uudet aikuisjäsenet partion toiminnassa

Uusien aikuisjäsenten saaminen partion toimintaan on ainut tapa taata partion laadukas toiminta ja jatkuvuus. Partiossa lapset ja nuoret tekevät, organisoivat ja johtavat toimintaa itse, mutta he tarvitsevat aikuisia auttamaan, neuvomaan ja tukemaan. Tämä kysely kartoittaa kokemuksiasi uutena aikuisjäsenenä: millaista on liittyä aikuisena partioon ja miten partion tulisi toimia, jotta uusien aikuisten olisi mukava tulla partioon.

Mielipiteestäsi on meille valtavasti hyötyä kehitystyössä,
Kiitos ajastasi!

Hanna Kallioinen, liiketalouden opiskelija (Laurea-ammattikorkeakoulu)
Uudenmaan Partiopiiri

Liittyminen partioon

1. Milloin liityit partioon?

Merkitse vain yksi soikio.

- Alle puoli vuotta sitten
- Puoli vuotta -1 vuotta sitten
- 1 - 2 vuotta sitten
- yli 2 vuotta sitten

2. Mikä sai sinut liittymään partioon nyt aikuisena?

3. Oletko ollut mukana partion toiminnassa lapsena?

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä
- En

4. Jos olit mukana partiossa lapsena, mikä sinut sai sinut nyt tulemaan takaisin toimintaan?

5. Mitä kautta sait tietää partiosta?

Merkitse vain yksi soikio.

- Lasten kautta *Siirry kysymykseen 6.*
- Ystävän kautta *Siirry kysymykseen 7.*
- Tapahtumassa *Siirry kysymykseen 7.*
- Mediassa: lehdet, tv ym *Siirry kysymykseen 7.*
- Sosiaalisessa mediassa *Siirry kysymykseen 7.*
- Muu: _____ *Siirry kysymykseen 7.*

Siirry kysymykseen 7.

Sain tietää partiosta lapsen kautta...

6. Mitä kautta lapsesi oli saanut tietää partiosta?

Merkitse vain yksi soikio.

- Koulusta
- Ystävilä
- Tapahtumassa
- Mediasta: lehdet, tv ym
- Sosiaalisesta mediasta
- Muu: _____

Yhteydenotto partioon

7. Miten sait yhteyden lippukuntaasi?*Merkitse vain yksi soikio.*

- Lähetin sähköpostia lippukuntaan
- Soitin lippukuntaan
- Osallistuin lippukunnan järjestämään tapahtumaan
- Tuttavani vei minut lippukunnan tapahtumaan tapahtumaan
- Lapseni liittyi partioon ja sitä kautta minua pyydettiin mukaan
- Tuttavani pyysivät minua mukaan toimintaan
- Lippukunta otti minuun yhteyttä
- Muu: _____

8. Oliko yhteyden saaminen helppoa (löysitkö yhteystiedot, vastattiinko yhteydenottoosi, jne.)?

Vastaanottaminen partioon**9. Miten sinut otettiin vastaan partioon?***Merkitse vain yksi soikio riviä kohden.*

	Täysin samaa mieltä	Melko samaa mieltä	En oikein osaa sanoa	Melko eri mieltä	Täysin eri mieltä
Minut perehdytettiin hyvin partiomaailmaan	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Sain riittävästi informaatiota tulevista tapahtumista ja koulutuksista	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Minulle esiteltiin henkilö, joka toimi tutorinani/tukihenkilönä	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Partiossa vallitsi hyvä henki ja koin kuuluvani joukkoon	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Apuani pyydettiin erilaisiin tehtäviin	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Sain riittävästi koulutusta tehtävääni varten	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Sain kiitosta tekemästani työstä	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

10. Mitkä olivat erityisen onnistuneita toimia tai pieniä tekoja sinun innostamisessa partion toimintaan? Eli mitä keinoja soisit käytettävän muissakin lippukunnissa?

11. Mitä olisit toivonut, että olisi tehty toisin, kun aloitit toiminnan partiossa?

Vapaaehtoistyö partiossa

Vaikka partio on nuorisjärjestö, jossa nuoret tekevät, organisoivat ja johtavat toimintaa, tarvitsevat he aikuisia avukseen ja tuekseen. Tätä toimintaa kutsutaan partion mahdollistamiseksi ja se on aikuisten toteuttamaa vapaaehtoistyötä.

12. Oletko toiminut vapaaehtoistyössä partiossa jossakin tehtävässä (eli auttanut nuoria partiotoiminnan pyörittämisessä), pienikin tehtävä lasketaan (ruuan jakelu, saunan lämmitys)?

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä *Siirry kysymykseen 13.*
 Ei *Siirry kysymykseen 18.*

Siirry kysymykseen 20.

Olen osallistunut vapaaehtoistyöhön...

13. Mikä sai lähtemään mukaan partion vapaaehtoistyöhön eli mahdollistamaan partiotoimintaa lapsille ja nuorille?

Merkitse vain yksi soikio riviä kohden.

	Tärkeä motivaatiotekijä	Melko tärkeä motivaatiotekijä	Pieni motivaatiotekijä	Ei vaikuttanut päätökseeni
Halu auttaa	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Halu oppia uutta	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Halu toimia lasten ja nuorten kanssa	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Partion arvopohja	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Kiinnostus luontoon	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Halu saada uusia ystäviä	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Vastuuntunto	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Osallistuminen lapsen harrastukseen	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
Uusien kokemusten/elämyksen hankkiminen	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

14. Vaikuttiko päätökseesi aloittaa vapaaehtoistyö partiossa joku muu syy kuin joku edellä mainituista?

Pestilomake

Partiossa on käytössä järjestelmä, jossa jokainen vapaaehtoinen pestataan tehtäväänsä. Pestauksen yhteydessä käydään pestikeskustelu ja täytetään pestilomake. Näiden tarkoituksena on käydä yhdessä läpi muun muassa, mitä pesti pitää sisällään, miten kauan se kestää, keneltä saa neuvoja tarvittaessa ja mitä pestattu toivoo oppivansa pestin aikana.

15. Pestattiinko sinut, kun aloitit vapaaehtoistyön partiossa? (käytiin pestikeskustelu ja täytettiin pestilomake)

Merkitse vain yksi soikio.

- Kyllä
- Ei

16. Miten koit pestikeskustelun (tai mitä ajattelet tavasta käydä pestikeskustelu, vaikka sinun kohdalla ei sitä olisi käytykään) Voit valita useamman vaihtoehdon*Valitse kaikki sopivat vaihtoehdot.*

- Hyödyllinen; tehtävän sisältö ja laajuus tulee läpikäytyä
- Hyödyllinen; tehtävän kesto tulee läpikäytyä
- Hyödyllinen; kerrotaan keneltä kysyä neuvoa ja apua tarvittaessa
- Hyödyllinen; tulee mietittyä, mitä itse haluaa oppia tehtävän aikana
- Hyödytön; asiat tulee käytyä läpi muutenkin
- Hyödytön; pestausta on turhan byrokraattinen järjestelmä
- Muu: _____

17. Mitä ajattelet pestilomakkeesta*Valitse kaikki sopivat vaihtoehdot.*

- Hyödyllinen; tietää mihin sitoutuu ja miten pitkäksi aikaa
- Hyödyllinen; kirjataan ylös tehtävän sisältö, kesto ja ihminen kuka auttaa tarvittaessa
- Hyödyllinen; pestikeskustelussa käytyihin asioihin voi palata myöhemmin, jos unohtaa
- Hyödytön; liian byrokraattinen järjestelmä
- Hyödytön; tuntuu liian sitovalta allekirjoittaa 'työsopimus' vapaaehtoistyöstä
- Muu: _____

*Siirry kysymykseen 20.***En ole osallistunut vapaaehtoistyöhön...****18. Olisiko sinulla kiinnostusta lähteä mukaan partion toimintaan vapaaehtoistyön muodossa (eli auttamaan nuoria partiotoiminnan pyörittämisessä)?***Merkitse vain yksi soikio.*

- Kyllä, mutta minua ei ole pyydetty
- Ei, en koe tietäväni tarpeeksi partiosta, muuten kyllä
- Ei, valitettavasti ei ole aikaa
- Ei, en halua aktiivisempaa roolia partiossa
- Muu: _____

19. Jos harkitset lähtemistä mukaan partion toimintaan, mitkä toimet partion taholta helpottaisivat sinun mukaan lähtemistä?

Nykytilanne

20. Mikä saa sinut jatkamaan partiossa? Onko syy eri kuin miksi aloitit partion?

21. Millaisessa roolissa olet tällä hetkellä partiossa?

22. Miten paljon käytät aikaa partioon tällä hetkellä (tuntia/kk)?

23. Onko toiveesi vapaaehtoistyönlaadusta tai määrästä partiossa muuttuneet ja onko muuttuneisiin toiveisiisi vastattu? (esim. vaihdettu tehtävää/pestiä)

24. Onko sinulta kysytty mitä osaamista sinulla on, mitä voisit tuoda partioon?

25. **Onko partio vastannut ennako-odotuksiasi? Mikä on on ollut erilaista kuin etukäteen oletit?**

Kiitos vastauksestasi!

Liite 3: Tarinallistamistestyöpajan markkinointi

Tutkimuksen markkinointi

Hyvinkää-Nurmijärven alueen partiolaisten Facebook-sivustolla

Hei!

Olen liiketalouden opiskelija Laurea-ammattikorkeakoulusta. Teen opinnäytetyötä Uudenmaan Partiopiirille aiheesta: Uusien aikuisjäsenten sitouttamisesta partion toimintaan. Yhtenä osana opinnäytetyötä haluaisin toteuttaa partion henkeen sopivan toiminnallisen tutkimuksen. Tämä osa koskisi sitä, miten nykyiset partiolaisaikuiset kokevat sen, millainen polku uusilla aikuispartiollaisilla tulisi tarjota, että he pääsisivät hyvin mukaan toimintaan. Toiminnallinen tutkimus kestäisi pari tuntia ja pitäisi sisältää aivorihtä ja ideointia sekä piirtämistä. Ei siis liian vakavaa ja tylsää. Haluaisiko joku tulla mukaan?

Minut tavoittaa joko

[hanna.kallioinen\(at\)student.laurea.fi](mailto:hanna.kallioinen(at)student.laurea.fi)

tai

[hanna.kallioinen\(at\)uusimaa.partio.fi](mailto:hanna.kallioinen(at)uusimaa.partio.fi)

Sähköpostitse Hyvinkään Metsätyttöjen lippukuntaan

Hei!

Olen liiketalouden opiskelija Laurea-ammattikorkeakoulusta ja teen opinnäytetyötä Uudenmaan Partiopiirin ajankohtaisesta aiheesta eli uusien aikuisjäsenten sitouttamisesta partion toimintaan. Osana opinnäytetyötä ajattelin tehdä partion henkeen sopivan toiminnallisen tutkimuksen. Tämä tutkimuksen osa käsittelee sitä, mitä nykyiset aikuiset partiolaiset ajattelevat siitä millainen polku uudella aikuisella partiolla tulisi olla, jotta hän sitoutuisi toimintaan mukaan. Etsin siis vapaaehtoisia aikuisia osallistumaan tutkimukseen. Lähestyn teitä, koska asun Hyvinkäällä ja sain jonkinmoisen kosketuksen teidän lippukuntaan jo ollessani telttani kanssa Sähköllä teidän leirilippukunnassa. Tutkimus kestää siis muutaman tunnin ja pitää sisällään aivorihtä ja ideointia/piirtämistä. Ei siis mitään liian vakavaa tai tylsää. Tarvitsisin mukaan mieluusti 2-10 henkilöä ja tapaaminen olisi hyvä sopia mahdollisimman pian.

Kiitos jos viitsit jakaa tietoa tutkimuksesta teidän aikuisten parissa ja kertoa yhteystietoni,

Hanna Kallioinen

[hanna.kallioinen\(at\)student.laurea.fi](mailto:hanna.kallioinen(at)student.laurea.fi)

[hanna.kallioinen\(at\)uusimaa.partio.fi](mailto:hanna.kallioinen(at)uusimaa.partio.fi)

Liite 4: Uuden aikuisen palvelukokemuksen tarinallistaminen

Johdanto

Palvelun tarinallistamisen tarkoituksena on tuottaa fiktiivinen tarina, jolla kerrotaan yrityksen ja yhdistyksen palveluista sekä arvopohjasta ja jolla lisätään palvelun kokemuksellisuutta. Tarinaa voidaan käyttää markkinoinnissa, palveluympäristöissä ja palveluissa.

Tässä tapauksessa tarkoituksena on tarinallistaa lippukuntien tai partiopiirin palvelu, jolla uusi aikuisjäsen otetaan mukaan ja sitoutetaan partion toimintaan. Käytännössä on siis tarkoitus luoda partion toiminnasta selkeän kuvan antava tarina, johon uuden aikuisjäsenen on helppo samaistua ja ostaa tarina.

Tarinallistaminen toteutetaan tässä tapauksessa kirjoittamalla ja piirtämällä elokuvakäsikirjoitus. Elokuvakäsikirjoitusta ei välttämättä tuoteta elokuvan muotoon, mutta kirjoitettua ja piirrettyä aineistoa käytetään kehitettäessä uuden aikuispartiolaisen sitouttamista partion toimintaan.

Esimerkki 1 tarinallistamisesta: (Kalliomäki 2014, 110-113)

- Saunalahti (puhelinoperaattori)
- Hahmo: Kristal Blingtröm, rikas perijä tuhlaamassa rahojaan, antisankari
- Hahmolle luodaan taustatarina, luonne, tavat toimia
- Hahmolle luodaan omat Facebook-sivut, kotisivut ym.
- Hahmon tarina jatkuu markkinoinnissa uusina kohtauksina (Kalliomäki 2014, 110-113)
- Tarinallistamista olisi voinut laajentaa koskemaan palveluympäristöä ja palveluihin
 - Hahmo voisi tervehtiä tullessa ostoksille (virtuaalisesti tai kaupassa) (Kalliomäki 2014, 110-113)
 - Hahmo voisi poksauttaa shampanjan auki, kun asiakas on ostanut liittymän (virtuaalisesti) (Kalliomäki 2014, 110-113)
 - Hahmo voisi lähettää tervehdyksen laskun yhteydessä (Kalliomäki 2014, 110-113)
 - Hahmo voisi vastata chat-palvelussa asiakkaiden kysymyksiin, rinnalle voisi luoda toisen hahmon yrityksen edustajasta ja kehittää tarinaan näiden henkilöiden kohtaamisia

Esimerkki 2 tarinallistamisesta (Kalliomäki 2014, 110-113)

- Nuuksion taika (elämysmatkailu)

- Ydintarina: Katajanhaltija, henki joka matkasi Lapin taika sydämessään jääkauden aikaan etelään, putoaa Nuuksiin ja paranee paikan parantavasta voimasta. Luonnon parantava voima on nyt tarjolla yrityksen asiakkaille. (Kalliomäki 2014, 110-113)
- Haltija esiintyy markkinoinnissa, yrityksen edustajat voivat näytellä haltijaa/esiintyä haltijan edustajina, palveluvalikoimaa voidaan tarjota luonnon parantavina voimina, palveluympäristössä voi olla viitteitä haltijasta tai taikavoimista

Tarinallistamisen vaiheet

Vaihe 1. Stooripuu (taustojen kartoitus tarinalle)

Ydintarina eli tarinaintiteetti (Stooripuun juuret)

- Yrityksen/yhdistyksen identiteetti: arvot, visio ja osaaminen
- Miksi yritys/yhdistys on olemassa ja mikä on sen merkitys asiakkaalle
 - Mitkä ovat tärkeimmät arvot?
 - Millainen on yrityksen/yhdistyksen historia?
 - Mikä on olennaista tyylissä ja tavassa toimia?
 - Mikä on palvelun ydin? (palvelu: uuden jäsenen vastaanottaminen)
 - Millainen on palveluympäristö?
 - Millainen tulisi olla asiakkaan (uuden jäsenen) palvelukokemus?
 - Mitä muutamme asiakkaan (uuden jäsenen) elämässä?
 - Mitä fiilistä välitetään?
 - Miksi yritys/yhdistys on olemassa?
- Kuvataan mahdollisimman yksinkertaisesti ja konkreettisesti: ydintarina tulee kiteyttää niin, että se on helppo ymmärtää ja ostaa (Kalliomäki 2014, 81-82)
- Ydintarinassa voi olla myös fiktiivisiä ominaisuuksia (Kalliomäki 2014, 102-110)

Asiakas (Stooripuun runko)

- Määritellään tärkein kohderyhmä
- Kohderyhmän asiakkaan ominaisuudet
 - Asiakasprofiloinnin keinoin
 - Voi määritellä myös elokuvakäsikirjoituksen keinoin
 - Fyysiset piirteet: sukupuoli, ikä, pituus, paino, hiusten, silmien ja ihon väri, ryhti, ulkonäkö, viat, perimä
 - Sosiaaliset piirteet: luokka ja status, ammatti ja työ, koulutus, kotielämä ja perhesuhteet, uskonto, kansallisuus ja etnisyys, asema yhteisössä, poliittinen suuntautuminen, harrastukset
 - Psykologiset piirteet: arvot ja moraalit, motto, kunnianhimo ja tavoitteet, turhautumisen kohteet ja pettymykset, temperamentti ja

luonne, asenne elämään, kompleksit, fobiat ja pakkomielteet, introvertti/ekstrovertti, kyvyt ja taidot, ominaisuudet, älykkyyt (Kalliomäki 2014, 82-85).

Palvelut (Stooripuun maantaso)

- Palvelut lueteltuna mahdollisimman yksinkertaisesti ja konkreettisesti (Kalliomäki 2014, 87).

Tarinaelementit (Stooripuun oksisto)

- Ideoita varsinaisten tarinoiden aiheiksi
- Toteutetaan vapaana ideointina: kirjataan ylös kaikki ajatukset ja poimitaan niistä parhaat
- Kirjoitetaan ylös yrityksen/yhdistyksen esimerkiksi
 - teemoja
 - hahmoja
 - nimen historia
 - tarinoita historiasta
 - palveluympäristön erityispiirteitä
 - vertauskuvia ja symboleita
 - sanontoja
 - toimintaa kuvastavia vaatteita, kuvia, esineitä, makuja, tyylejä tai toiveita
 - tuotteisiin liittyvät tarinallisuudet
- Kirjattavien ajatusten on hyvä olla konkreettisia ja muuttaa ydintarinan abstraktit arvot helpommin käsitettäväksi. Tarinaelementit tulee kirjata ylös tarinan tai konkreettisen asian muodossa esimerkiksi:
'Robert halusi pojista itsenäisiä ja ajattelevia, perusti partioliikkeen',
'Hilma ei osannut tehdä solmua, vene karkasi', 'telttaretki' tai 'partiohuivin solmu'.
Ne voivat olla myös vertauskuvallisia: 'leirinuotiosta lentänyt kipinä'
- Asioita listatessa on hyvä ajatella luovasti ja laittaa ylös kaikki ajatukset. Vasta myöhemmässä vaiheessa valitaan käyttökelpoiset ideat tarinoiksi.
- Mikäli luova ajattelu tuntuu haastavalta voi yrityksen/yhdistystä miettiä seuraavien harjoitusten avulla:
 - Vertauskuvat: mikä eläin, historiallinen henkilö, musiikkityyli, hedelmä, maito, ruoka tai urheilulaji yrityksen/yhdistyksen toiminta olisi?
 - Elokuvan lajityypit: millainen elokuva yrityksen toiminta olisi, jos se olisi romanttinen komedia, farssi, toimintaelokuva, musikaali, jännityselokuva, tietiselokuva, koko perheen elokuva tai seikkailuelokuva?
 - Tarinamateriaali: kerätään yrityksen/yhdistyksen toiminnasta kuvia, esineitä, valitse laulu, runo tai tv-ohjelma, joka kuvastaa yrityksen/yhdistyksen toimintaa

- Tunnelmakartta: visualisoidaan lehdestä leikatuilla kuvilla tarinaoksisto tunnelmakartaksi, jonka avulla keskustellaan tarinan tyylistä (Kalliomäki 2014, 87-92).

Parhaimmat tarinaideat (Stooripuun kolme omenaa)

- Valitaan kolme kaikkien parasta ideaa tarinalle stooripuun oksistosta

Vaihe 2: Tarinaidentiteetin käsikirja (portfolio tarinasta)

- Portfolio tarinasta, jossa kuvataan tarinan kaikki osa-alueet lyhyesti
 - Ydinviesti (sanoma, joka halutaan asiakkaalle yrityksestä/yhdistyksestä viestiä)
 - Ydintarina (yrityksen syntytarina; arvot, visio ja osaaminen)
 - Hahmot (tarinoiden toimijat; yrityksen edustajat ja asiakkaat)
 - Hahmojen tulee olla inhimillisiä ja samaistuttavia
 - Hahmoilla tulee olla päämäärät, jotka ovat samat kuin yrityksen palvelulupaukset
 - Hahmolla tulee olla selkeä tehtävä tarinassa
 - Hahmot voivat olla karikatyyrisiä, fiktion ja faktan yhdistelmiä
 - Teemat (tarinan syvällisemmät merkitykset)
 - Teemat ovat tarinan varsinaisia aiheita ja selitetään lyhyesti käsikirjassa. Teema voi olla esimerkiksi 'Partioihanteet' ja käsikirjassa selitetään lyhyesti, mitkä nämä ihanteet ovat, tai 'tulenteko' ja toimenpiteen lyhyt kuvaus
 - Ajankuva (tarinan tapahtuma-ajan kuvaus)
 - Mikäli tarina tapahtuu selkeästi jollakin nykyisyydestä poikkeavalla ajanjaksolla, tulee käsikirjassa olla kuvaus tuosta ajanjaksosta
 - Tarinan jalkauttaminen (Miten valmis tarina tuodaan asiakkaan palvelukokemukseen)
 - Palveluympäristö: miten tarina näkyy, kuuluu, tuoksuu tai tuntuu eri palveluympäristöissä
 - Palvelut ja tuotteet: miten tarina näkyy, kuuluu, tuoksuu tai tuntuu palveluissa ja tarinoissa
 - Markkinointi: miten tarina näkyy, kuuluu, tuoksuu tai tuntuu eri markkinointikanavissa tai -keinoissa

Vaihe 3: Tarinan käsikirjoitus

Tarinan idea ja aihe

- Valmiina stooripuun hedelmissä ja tarinaidentiteetin käsikirjassa

Tiivistelmä tarinasta

- Kirjoita tarina muutamalla lauseella

Tarinan hahmotteleminen draaman kaareen

- Hahmottele tarina asiakkaan palvelupolun mukaan draaman kaareen

Draaman kaari

Alkusysäys (herätetään mielenkiinto)

Esittely (perustietojen antaminen)

Syventäminen (katsojan samaistuminen tarinaan)

Huippukohta (tapahtumien käynnistyminen, ristiriitojen kärjistyminen, tapahtumien käännekohta)

Ratkaisu (ristiriitojen ratkeaminen)

Häivytys (tunteiden rauhoittuminen)

Kohtausluettelon ja toiminnan kirjoittaminen

- Kohtausluettelon tekeminen palvelukohtaamisten mukaan
- Kohtausten toiminnan kirjoittaminen

Kuvakäsikirjoituksen piirtäminen

- Kuvien piirtäminen kohtauksista hahmottamisen parantamiseksi

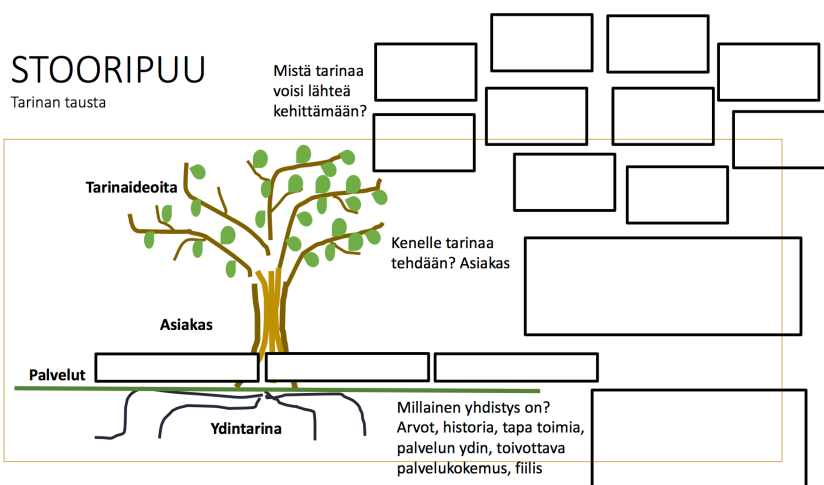
Dialogien kirjoittaminen

- Vuorosanojen kirjoittaminen kohtauksiin

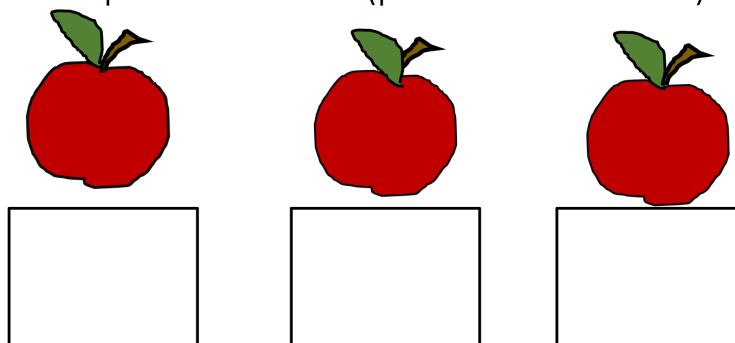
Liite 5. Elokuvakäsikirjoituslomakepohja

Elokuvakäsikirjoitus

Elokuvan nimi:



Stooripuun hedelmät (parhaat tarinaideat)



Tarinan käsikirjan (portfolio)

- Ydinsanoma (mitä asiakkaalle halutaan välittää):
- Ydintarina (Yrityksen/yhdistyksen arvot, visio ja osaaminen):
- Hahmot (asiakas ja/tai yrityksen edustaja ja/tai muu):
[Seuraavalle sivulle tarkemmat kuvaukset](#)
- Ajankuvaus: (jos ei nykypäivää)
- Tarinan jalkauttaminen (missä tarinaa voisi käyttää) [Tähän voi palata kun elokuva on valmis](#)
 - Palveluympäristö
 - Palvelu ja tuotteet
 - Markkinointi

Hahmot

- Fyysiset piirteet: sukupuoli, ikä, pituus, paino, hiusten, silmien ja ihon väri, ryhti, ulkonäkö, viat, perimä
- Sosiaaliset piirteet: luokka ja status, ammatti ja työ, koulutus, kotielämä ja perhesuhteet, uskonto, kansallisuus ja etnisyys, asema yhteisössä, poliittinen suuntautuminen, harrastukset
- Psykologiset piirteet: arvot ja moraali, motto, kunnianhimo ja tavoitteet, turhautumisen kohteet ja pettymykset, temperamentti ja luonne, asenne elämään, kompleksit, fobiat ja pakkomielleet, introvertti/ekstrovertti, kyvyt ja taidot, ominaisuudet, älykkyyt

Hahmo 1:	Hahmo 2:	Hahmo 3:

Varsinaisen käsikirjoituksen kirjoittamisen vaiheet:

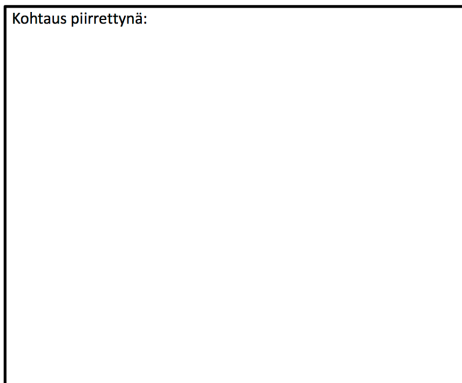
1. Aihe ja idea (valmiina)
2. Tiivistelmä (kirjoita tarina muutamalla lauseella)
 -
 -
 -
 -
 -
 -
3. Tarinan hahmottelu draaman kaareen
 - Alkusesitys (herätetään mielenkiinto)
 - Esittely (perustietojen antaminen)
 - Syventäminen (katsojan samaistuminen tarinaan)
 - Huippukohta (tapahtumien käynnistyminen, ristiriitojen kärjistäminen, tapahtumien käännekohta)
 - Ratkaisu (ristiriitojen ratkeaminen)
 - Häilytys (tunteiden rauhoittuminen)
4. Kohtausluettelo ja toiminnan kirjoittaminen
5. Kohtausten piirtäminen
6. Dialogin kirjoittaminen

Kohtausluettelo

- | | |
|------------|---------------|
| Kohtaus 1: | • Kohtaus 6: |
| Kohtaus 2: | • Kohtaus 7: |
| Kohtaus 3: | • Kohtaus 8: |
| Kohtaus 4: | • Kohtaus 9: |
| Kohtaus 5: | • Kohtaus 10: |

Kohtaus nro:

Kohtaus piirrettynä:



Tilanne: Mitä, missä, milloin?

Toiminta: Mitä tapahtuu?

Dialogi: Mitä puhutaan?